



# SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 25  
Júl, August 2024  
číslo 6



**Duch Svätý - birmovka**



# Duch Svätý - birmovka

Pred dvoma týždňami v našej farnosti o. biskup Marek udeľoval sviatosť birmovania našim 43 mladým. Zaiste je to veľká slávnosť, ale väčšia je hlavne pre našu dušu pre náš samotný duchovný rozvoj.

Uvedie ťa do plnej pravdy (por. Jn 16,13) Dnes je dosť ťažké nájsť istoty, ktoré by nám uľahčili a spríjemnili život. Stretávame sa s rôznym druhom klamstva. Možno sa ti už stalo, že si bol oklamaný a okradnutý. Tohto nás chce Duch Svätý uchrániť. Klamstvo odhalíš vďaka Duchu pravdy. Je to On, ktorý ťa naplní svetlom, ktoré preniká každú tmu. Múdrosť a rozlišovanie pochádza od Ducha Svätého (por. Jn 14,26), a preto ho neváhaj o to prosieť.

Uhasí tvoj smäd (por. Lk 7,37-38) Možno sa práve za niečím ponáhľaš a zháňaš. Nemáš pokoja, kým to nezoberieš. Môže to byť práca, nejaká vec, alebo ten správny človek. Práve pre tieto situácie je prísľub, ktorý ti dáva Ježiš. Tvoje vnútro potrebuje živú vodu, jednoducho potrebuje oživenie. Je to práve Duch Svätý, ktorý ťa naplní pokojom a uhasí tvoj smäd.

Naplní ťa silou a odvahou v rozhodovaní (por. 2Tim 1,6-7) O našom storočí sa hovorí ako o storočí strachu. Úzkosť je choroba súčasného sveta. Práve úzkosť ťa oberie o silu a odvahu. Boh pracuje skrze našu odvahu, diabol skrze náš strach. Volaj na Božieho Ducha a on ťa naplní novou silou a odvahou. Určite máš pred sebou ešte veľa rozhodnutí, ktoré ťa v živote čakajú. Môžem ti osobne dosvedčiť, že s Ním je každé rozhodnutie správne.

*d. o. Marek*





**OBSAH**

Úvodník ..... 2

**KATECHÉZA**

Homília z ďakovnej sv. omše ..... 4

Homília na 14. nedeľu rok B ..... 7

Homília na 15. nedeľu rok B ..... 8

Homília na 16. nedeľu rok B ..... 10

Homília na 17. nedeľu rok B ..... 12

**ROZHOVOR**

Pavol Knut, RCJ (pokračovanie) ..... 14

Prezentácia ZMZ ..... 17

Služba kostolníka ..... 19

Vlastnosti kostolníka ..... 20

Miništranti ..... 21

Okienko d. o. Mareka Rojaka ..... 22

Kecharitomeno ..... 23

**SPEKTRUM MLADÝCH**

Ahoj, deti! ..... 24

Máš problém? (125. časť) ..... 25

Trampoty v manželstve. (183. časť) ..... 26

Ohlášky ..... 28

Stalo sa, stane sa ..... 28

Prehľad úmyslov sv. omší - júl ..... 29

Prehľad úmyslov sv. omší - august ..... 30

**SNÍMKY**

Titulka: M. Magda

Vnútoraná predná: M. Magda

Vnútoraná zadná: M. Magda

Vonkajšia zadná: M. Magda

**SPEKTRUM****Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad  
vo Vítaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločnosťou redakcie

**Jazyková úprava:** Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** † d. o. Ján Biroš, Zuzana

Forišová, Viktória Uličná, Blažej Vaščák

**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235e-mail: [vítaz@rimkat.sk](mailto:vítaz@rimkat.sk), [spektrum@rimkat.sk](mailto:spektrum@rimkat.sk)[www.famostvítaz.sk](http://www.famostvítaz.sk)

IBAN SK36 0900 0000 0050 3744 5647

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.



snímka: interná

**Posolstvo Panny Márie, Kráľovnej pokoja****25. júna 2024****cez vizionárku Mariju Lunetti****„Drahé deti!****Radujem sa s vami a Bohu ďakujem,  
že mi dovolil byť s vami, aby som vás  
viedla a milovala.****Deti moje, pokoj je v nebezpečenstve  
a rodina je pod útokom. Pozývam vás,  
deti moje, vráťte sa k modlitbe v rodine.  
Postavte Sväté písmo na viditeľné miesto  
a čítajte ho každý deň. Milujte Boha nado-  
všetko, aby vám bolo dobre na zemi.****Ďakujem vám,  
že ste prijali moje pozvanie.“**

ICLic. Michal Jenča, čestný kanonik

## Homília z ďakovnej sv. omše d. o. Mareka

Milý náš jubilant Marek, milí bratia v kňazskej službe, rodičia nášho jubilujúceho Mareka, sestry a rodina, milí bratia a sestry,

po krásnom prežití nedele Dobrého pastiera, keď sme sa zamýšľali nad Ježišom - Dobrým pastierom a nad naším nasledovaním jeho života a jeho pozvaním. Dnes sa stretávame pri ďalšej slávnosti, keď sa chceme jednak povzbudiť vo svojom kňazskom živote, my kňazi a trochu aj vás viesť do tohto tajomstva kňazstva a vzťahu kňaza k veriacim a veriacich ku kňazovi. A samozrejme, pri tejto slávnosti chceme ďakovať nášmu Pánovi, pretože si uvedomujeme, že sa patrí nielen prosiť, ale byť aj vďační, vedieť ďakovať. A my vieme, že náš Pán nám hovorí krásne slová: "Zavolať som ťa po mene. Od večnosti si v mojom srdci, v mojej mysli, držím ťa na mojej ruke, si môj." A takéto slova nás uistujú, že ako je vzdialený východ od západu, tak vzdaluje od nás našu neprávosť a neustále nám ponúka svoju blízkosť, svoje požehnanie. Opýtam sa vás. Rozmýšľali ste už niekedy o zmysle kňazského povolania? Myslím, že áno, iste. Pretože kňazské povolanie ako také sa dotýka bytostne každého z nás. V prvom rade nás veriacich, ktorí sa hlásime k Ježišovi a cez jeho kňazstvo, ktoré nám zanechal, prijímame jeho dobrodenia. A, samozrejme, potom kňaz svedčí a vydáva svedectvo medzi ľuďmi, ktorí nie sú naklonení k viere Ježišovi. A myslím si, že medzi kresťanmi sa najviac rozpráva práve o svojom kňazovi alebo o kňazoch všeobecne. Či je to pravda alebo nie je to pravda, myslím si, že každý z nás sme už nejakú chvíľu kňaza. Čo poviete? Iste. Možno my kňazi sme medzi sebou rozprávali o svojom spolubratovi alebo aj vy ako veriaci vo farnosti ste nejakým spôsobom už povedali niečo na kňaza. Posúdili sme svojho kňaza. Ono je to, z ľudského pohľadu povieme, v poriadku. Aj kňazi sú povahovo rôzni tak ako všetci ľudia. Ale máme pred sebou kňazstvo, ktoré nám zanechal Ježiš a ktorému aj náš jubilant Marek povedal svoje "áno". Kňazstvo nášho jubilujúceho Mareka, ktorý dnes ďakuje za povolanie naším Pánom za kňaza, ktorému dáva svoje áno pri vysviacke pred 24 rokmi. Ďakuje, ako hovoril v úvode, za dar života svojim rodičom Jánovi a Márii. Za dar života, sprostredkovanie sviatosti krstu, pokánia, Eucharistie, birmovky a potom, samozrejme, za vedenie ku sviatosti kňazstva. Ďakuje za sprevádzanie svojim dvom sestrám Marcelle a Marianne, za modlitby, za podporu, ktorú iste pociťuje, keď sa oni a rodina modlite za neho. Teda spájame jednak to pokrvné duchovenstvo, ale aj všeobecné kňazstvo, do ktorého každý z nás od chvíle pokrstenia patrí. Boh, ako čítame vo Svätom písme, ten, ktorý ho poslal, hovorí Božie slová, pretože on nedáva ducha podľa miery a to dáva nám na viac. A každý z nás, ktorí sme poslaní, máme hovoriť Božie slovo. "Podľa mnou", hovorí pán Ježiš rybárom, mladým mužom. Keď ich povoláva, zanechali všetko, išli a nasledovali ho. A tak je to je v našom povolaní a bolo to tak aj pri povolaní nášho jubilanta Mareka.

Pri chápaní podstaty kňazstva by som chcel dnes pripomenúť slová Svätého Otca Františka, ktorý hovorí pri jednom stretnutí s kňazmi, kde vysvetľuje podstatu kňaza a službu kňaza. V príhovore sa zameril na tri slová, ktoré sa veľmi bytostne dotýkajú kňaza. Hovorí: "Kňaz je ten, ktorý slávi, sprevádza a svedčí."

**Prvé slovo: sláviť.** V každej svätej omši prednášame slová ustanovenia: „Vezmite a jedzte z neho všetci: toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás.“ Tieto slová nemajú zostať na oltári, majú sa vnoriť do života: sú naším životným programom každodennosti. Nemáme ich len povedať in persona Christi, ale máme ich žiť v prvej osobe: "Vezmite a jedzte, toto je moje telo, ktoré sa obetuje": povedzme to spolu s Ježišom. Slová ustanovenia takto vyjadrujú našu kňazskú identitu: pripomínajú nám, že kňaz je človekom daru každý deň. Pretože naše kňazstvo nie je určitá profesia, ale darovanie sa. Kňaz sa zjednocuje s Ježišom, pretože hovorí jeho slová. Teda aj my, keď hovoríme tieto slová ako kňazi, máme sa zjednotiť s týmto slovom, že aj toto je moje telo ako kňaza. Tá vôľa a spoluúčasť na hlásaní Božieho slova nás zjednocuje s tým, v čo verím a hovorím. Kňaz je mužom Božím 24 hodín denne, nie je mužom posvätných vecí vtedy, keď si oblečie rúcho. Liturgia nech je pre vás život, nech nezostane len rítom. Preto je podstatne dôležité modliť sa k Tomu, o kom hovoríme, sýtiť sa Slovom, ktoré kážeme, adorovať Chlieb, ktorý konsekrujeme a robiť to každý deň.

**Druhé slovo: sprevádzať.** Sprevádzanie je kľúčom, ako byť pastiermi v dnešnej dobe. Potrebni sú Boží služobníci, ktorí budú stelesňovať Dobrého pastiera, kňazi, ktorí sú živými ikonami blízkosti. Toto slovo treba



snímka: M. Magda

podčiarknuť: blízkosť, priblíženie sa, pretože to je to, čo urobil Boh.

**Tretie slovo: svedčiť** „Sláviť, sprevádzať a svedčiť. Svedčiť o tom, v ktorého som uveril.

Milí bratia a sestry, každý z nás kňazov je kňazom Božím, mužom Božím 24 hodín denne. Je to zlé myslenie ľudí, že ako kňaz je kňazom pri oltári a potom si môže robiť, čo chce, to nie. Kňaz je kňazom 24 hodín denne. Hlása Božie slovo. Je mužom, ktorý spravuje posvätné veci, nie je len mužom pri Eucharistii. A Eucharistia alebo liturgia sa nestáva pre mňa len obradom, rítom, ktorý odslúžim a potom už mám pokoj. Kňaz žije Eucharistiou po celý deň. Modlí sa za svojich veriacich denne. Každú nedeľu a v prikázaný sviatok obetuje svätú omšu za svoju farnosť. A tu sa tak opýtam: keďže my kňazi obetujeme každú nedeľu za vás všetkých svätú omšu, poďakovali ste sa už niekedy svojmu kňazovi? "Pán farár, ďakujem vám, že ste slúžili za mňa svätú omšu." A či si to vôbec uvedomujeme? Či sme ako veriaci vďační kňazovi práve za túto jeho duchovnú službu, keď sa on za nás modlí? Či ste mu to niekedy povedali? "Tak, pán farár, ďakujem vám, že ste slúžili aj za mňa svätú omšu túto nedeľu."

Ešte sa vrátim k druhému slovu **sprevádzať**, ktoré je také úzko spojené s poslaním kňaza. Teda byť pastierom v dnešnej dobe. Vieme, že sú potrební Boží sluhovia, ktorí stelesňujú Dobrého pastiera, ktorí sú živými ikonami blízkosti Ježiša, Dobrého pastiera. Teda blízkosť, priblíženie sa k veriacim, pretože kňaz sa spája s Tým, ktorý ho poslal a poveril. A potom svedčí. Svedčí o tom, čo sám prežíva po svojom srdci. V jednej farnosti pán farár kázal a hovoril okrem iného, že bránou do ovčince vo farnosti je ten kňaz, farár, ktorý drží dekrét od biskupa. Čo by ste na to povedali? Je bránou do večnosti farár, ktorý drží v ruke dekrét od biskupa? Je to pravda? Kňaz, ktorý je poverený biskupom, ide s jeho požehnaním do farnosti. A tá farnosť má v prvom rade spolupracovať so svojím vlastným kňazom. Nie je správne, keď kresťan vo farnosti povie: "Ja mám toho kňaza, ja idem tam za tým kňazom, ja mám svojho kňaza." A vlastného kňaza farnosti obchádza. To nie je požehnanie. Boh požehnáva farnosť cez kňaza, ktorého poslal do tejto farnosti. A on komunikuje s

tými veriacimi, s tými ľuďmi, ku ktorým ho Boh posielala cez biskupa. Kňaz do farnosti je poslaný biskupom, aby chránil Cirkve so svojou štruktúrou. Má moc zväzovať a rozväzovať. Že tam si v bezpečí, že si doma, že on má moc nad duchovnými vecami v tvojom živote. Ty sa cez kňaza pozeraj na Krista, ktorý ťa cez neho čomusi učí. Teda tak ako my sa máme pozrieť na Krista, vy, veriaci Boží ľud, všetci sme Boží, samozrejme, kráčať za Ježišom. Za tým, ktorý nám symbolizuje práve táto veľkonočná svieca. Čo sme odpovedali a počuli na veľkonočnú vigliu? Kristus, svetlo sveta.

Na chvíľu sa zastavím pri Svätom Otcovi Jánovi Pavlovi II., ktorý vo svojej knihe o kňazstve Dar a tajomstvo rozvíja práve toto tajomstvo kňazského povolania. Píše takto: "Kňazské povolanie je tajomstvo. Je to tajomstvo „úžasnej výmeny" medzi Bohom a človekom. Človek dáva Kristovi svoje ľudstvo, aby ho využil ako nástroj spásy. Kristus zasa prijíma tento dar a z človeka akoby urobil svoje alter ego - teda druhé ja. Ak nevníkame do tajomstva tejto výmeny, nepochopíme, ako je možné, že mladý človek po počutí slov „Pod' za mnou!" sa zriekne všetkého pre Krista a pritom je presvedčený, že sa na tejto ceste jeho ľudská osobnosť plne realizuje." Keď muž prijíma sviatosť kňazstva, vtlačá sa do jeho duše nezmazateľný znak, pečať kňazstva. Nech by bol akýkoľvek alebo ak by zanechal službu ohlasovania, je poznačený po celú večnosť.

Aký má byť kňaz? Kňaz má poznať svojich veriacich, zaujímať sa o nich, ale to by nestačilo. Kňaz má žiť so svojimi veriacimi, žiť s nimi a medzi nimi. A, samozrejme, aj keď sám niekedy trpí, má nejaké problémy, ale dáva život a chodí celej farnosti. Neustále burcovať. Neustále. Tak burcovať, aby veriaci mali istotu, že majú kňaza, na ktorého sa môžu spoľahnúť. A nehľadajú iného kňaza, ale majú svojho vlastného kňaza, ktorého Boh posielala do farnosti. Tak ako každý z nás, aj my kňazi si uvedomujeme svoju hriešnosť. Svoje slabosti, svoje nedokonalosti. Ale napriek tomu, každý z nás sa snažíme nasledovať Ježiša ako Dobrého pastiera. Máme svoje ciele, svoje ideály. A my vieme, že nič nenahradí ideál Ježiša. Nech by sme čokoľvek v živote hľadali, nič nám nenahradí Ježiša. Ako som v úvode hovoril, v dnešnej spoločnosti je populárne rozprávať o chybách a nedostatkoch kňazov. A často sa človek ani nezamýšľa na tým, či je to pravda, nie je to pravda. Kolkokrát sa potom presvedčíme, že to nebola pravda. Ale kto sa kedy ospravedlnil kňazovi? Podobne aj v médiách, čo všetko sa narozpráva, aj keď to nie je pravda. Kto a kedy sa ospravedlní? Máme so sebou to, čo nám ponúka Ježiš, aby sme kráčali za ním, aby sme vyšli do celého sveta, do všetkých končín zeme ako apoštoli a aby sa rozširovala sláva Božia.

Ešte krátko zo života svätého Františka, možno poznáte tento príbeh. František putoval po Lombardii a prišiel do jednej dediny. A tam sa mu sťažovali niektorí veriaci na jedného kňaza, že žije hriešne. František sa opýtal, ktorý to je. A keď prišiel k nemu, klakol si pred ním a hovorí: "Neviem, ako žiješ, ale jedno viem, tvoje ruky držia môjho Boha. A preto ti bozkávam tvoje ruky." Ruky kňaza držia nášho Boha, ku ktorému ste sa ráno modlili: "Hľa, Baránok Boží." Držíme v rukách Boha. A toho podávame vám. Teda to nie je len sekundička: "Telo Kristovo." "Amen." Ja vám dám Boha a vy Boha prijímate. Tvoje ruky držia Boha.

Milý bratia a sestry, sú to tajomstvá, nad ktorými môžeme, samozrejme, rozmýšľať a tak sa povzbudzovať a modliť sa, držať spoločne. Jeden kňaz si všimol, že jeden z veriacich prestal chodiť do kostola. Raz v nedeľu večer sa rozhodol, že ho navštívi. Našiel ho sedieť vo veľkej izbe pred ohniskom. Kňaz zobral kútáč a vybral nejaké uhličky. Za chvíľu stmavli, prestali horieť až sčerneli. Farník sa pozeral na dohárajúci uhliček. Po krátkej chvíli vstal a hovorí: „Dôstojný pán, už viem, kam smeruje vaše počínanie, čo mi tým chcete povedať. Máte pravdu. Keď sa človek odtrhne od celku, kde planie oheň lásky ku Kristovi, kde sa ľudia vzájomne zapalujú, kde majú pastiera, ktorý ich neustále povzbudzuje a naplňa Božím ohňom, človek ľahko vychladne." Keď sa kresťan začína oddeľovať od modliaceho spoločenstva vo farnosti, vychladne a stratí vieru. Jednoducho vynechám modlitbu, vynechám sv. omšu a postupne prestávam veriť. Je, samozrejme, drahí bratia a sestry, aby sme sa držali toho ohniska, ktorý bdie nad spoločenstvom našej putujúcej Cirkvi. Aby sme sa držali pastierov, ktorých nám posielala Ježiš a modlili sa za nich, aby sme boli kňazmi podľa Ježišovho srdca. Na záver sa povzbudíme ešte slovami Svätého Otca Františka, ktorý hovorí v závere svojho príhovoru kňazom teraz na Zelený štvrtok. Hovorí: „Vstaňme a vydajme sa na cestu, pútnici nádeje. Aby sme aj my, tak ako Panna Mária išla k sv. Alžbete, mohli ohlasovať radostnú zvesť, prinášať nový život a byť tvorcami bratstva, pokoja a radosti." Amen.



# KATECHÉZA

Homília na 14. nedeľu cez rok B  
z prípravy kňaza + Jána Biroša

## „Všetko mi odovzdal môj Otec“

**Milí veriaci!**

**V knihe proroka Daniela čítame, že babylonský kráľ Nabuchodonozor mal zvláštny sen. Sotva sa však prebudil, na sen úplne zabudol. Nabuchodonozor si dal predviesť mudrcov Babylonu a žiadal, aby mu povedali jeho sen a potom podali aj výklad tohto sna. Sľuboval im veľkú odmenu, ak to dokážu, no pohrozil im, že ich dá pozabíjať, ak mu neoznámia sen a nepovedia jeho výklad. Mudrci Babylonu odpovedali kráľovi: „Niet na zemi človeka, ktorý by vedel oznámiť kráľovu vec“ (Dan 2,10).**

Na dvore Nabuchodonozora bol v tom čase prorok Daniel a jeho priatelia Ananiáš, Misael a Azariáš. Daniel požiadal svojich spoločníkov, aby vyprosili od Boha milosrdenstvo pre túto tajnosť. Nato bolo Danielovi v nočnom videní odhalené tajomstvo a Daniel dobrečel Pánovi: „Teba, Bože otcov mojich, chválím a oslavujem, pretože si mi dal múdrosť a silu a teraz si mi dal vedieť, o čo sme Ťa prosili, lebo si nám oznámil kráľovu vec (Dan 2, 23). Daniel rozpovedal Nabuchodonozorovi jeho sen a podal aj jeho význam. V časti evanjelia na dnešnú nedeľu počúvame Ježišovo dobrečenie nebeskému Otcovi: „Zvelebujem Ťa, Otče, Pane neba i zeme, lebo si ukryl tieto veci pred múdrymi a obozretnými, ale maličkým si ich zja-

vil“ (Mt 11, 25). Tak ako Boh v Starom zákone nezjavil kráľovo tajomstvo múdrym Babylonu, ale izraelským zajatcom, chudobným a maličkým, tak aj v Novom zákone nebeský Otec sprístupnil svoje kráľovstvo chudobným, maličkým apoštolom, učeníkom a nie múdrym vtedajšieho židovstva, farizejom a zákonníkom. Nakoniec farizeji a zákonníci vôbec nemali súcit a porozumenie pre prostý, nevedomý ľud. Pohrdali ním.

Ježiš z jednej strany tak isto ako židovskí učitelia a zákonníci začal učiť v tridsiatom roku svojho života, tak ako oni, aj on si zhromaždil učeníkov, ale na druhej strane si vybral práve jednoduchých rybárov, chudobných, maličkých a zjavil im dokonalé poznanie svojho nebeského Otca.

Ježiš vzťahoval na seba aj ďalšie významné slová proroka Daniela: „Syn človeka prišiel k starcovi dní a priviedli ho pred neho. A jemu bola odovzdaná vláda a kráľovstvo, takže jemu slúžili všetky národy (Dan 7,14). Počas svojho verejného účinkovania Ježiš dôsledne používal titul „Syn človeka“ a prehlásil, že nebeský Otec mu „všetko odovzdal“, dal mu „všetku moc na nebi aj na zemi, všetok súd...“, aby si všetci ctili Syna tak, ako si ctia Otca. Ba aj dokonalé poznanie Otca. Toto poznanie Otca, ba aj kráľovstvo nebeské „zjavil“,

sprístupnil Ježiš maličkým.

Židovskí učitelia a zákonníci preťažili Mojžišov zákon nespočetnými predpismi. Uvažovali priamo neznesiteľné bremeno na pleciah jednoduchých nevedomých, ktorí sa potom snažili zachovávať všetko bez rozlišovania toho, čo bolo naozaj nutné a toho, čo bolo vedľajšie. Ježiš sa dištancoval od židovského spôsobu, hoci aj on ukladá jarmo a bremeno. Je tu však úžasný rozdiel. Ježišovo jarmo sa dá ľahko niesť. „Jeho prikázania nie sú ťažké.“ Ježišovo bremeno je ľahké, ba aj on sám sa stal chudobným, stal sa maličkým, vo všetkom nám podobným okrem hriechu. A predišiel nás príkladom.

Bola to predovšetkým Ježišova chudoba, naznačená slovami: „Všetko mi odovzdal môj Otec“, čo postavila Ježiša uprostred nás, ktorých obťažuje jarmo zákona. Ježiš dôkladne pozná našu ľudskú prirodzenosť, našu slabosť, našu krehkosť, preto nás volá, aby sme išli k nemu a on nám dá odpochinúť. Volá nás najmä vo svätej omši, vo svätom prijímaní, chce nám sprostredkovať svoju milosť, svoju silu, svoje zvláštne dary, svoje poznanie Otca. Blážení tí, čo počúvajú jeho hlas tak ako apoštolí, ako maličkí, ktorí sa nenazdávali, že všetko vedia. Takým sa zjavujú skryté veci nebeského kráľovstva. Amen.

# KATECHÉZA

Homília na 15. nedeľu cez rok B  
z prípravy kňaza + Jána Biroša

## „Lepší je chlieb bez cukru ako cukor bez chleba“

**Milí veriaci, dnešné evanjelium mi dáva príležitosť povedať vám slovo Božie o slove Božom. Presnejšie o rozsievačovi, ktorého Boh povolal a Cirkev ho posielala, aby ho podával ostatným. A ešte presnejšie sa vyjadrím: o kňazovi. Všeobecne ho ľudia volajú páter alebo duchovný otec.**

Kristus odporúčal apoštolom, aby sa nedali oslovať ani Učiteľ, ani Vodca, ani Otec, lebo všetci máme len jedného Otca, ktorý je na nebesiach a jedného Vodcu a Učiteľa, ktorým je Kristus. Či je správne alebo nesprávne ho takto volať, o tom sa tu nechceme púšťať a dohadovať. Len by sme chceli pripomenúť, že on sám si často pripadá ako matka. Najmä vtedy, keď pripravuje a podáva pokrm Božie-

ho slova, keď káže.

Podobá sa matke v domácnosti, ktorá už začiatkom týždňa rozmýšľa, čo dá na stôl v utorok, čo vo štvrtok a čo mimoriadne pripraví deťom na nedeľu. A ako v domácnosti je aj tu v tejto širšej duchovnej rodine to, čo sa chystá často celé hodiny a v pár minútach je to preč. A obyčajne bez vďačnosti, ale zato s poznámkou, ktorá aj zabolí: je to pripálené, tamto zase presolené, málo sladké, surové, tvrdé, nepríjemné.

A vidieť aj to, ako sa jeden od stola odtiahne napríklad tým, že zazíva nudou alebo blúdi očami po chladničke alebo ktovie kam. A toto bolí asi tak, ako keď dieťa povie tej, ktorá sa kvôli nemu namáhala celé hodiny: Nechutí mi!

Kňaza sa v tej chvíli zmocňu-

je smútok. A ak sa poteší, tak len nádejou: Nechutí dnes, bude zajtra..., potom, keď deti vyhladnú. Vieme, že ani jedna matka ani kňaz nekladú dôraz predovšetkým na to, či chutí alebo nie. Ale na to, či osoží. Im stačí, ak deti rastú a sú zdravé. Nuž, nezazlievajte preto kňazovi, že nám vždy nedáva cukor. „Lepší je chlieb bez cukru ako cukor bez chleba.“ Chlieb je zdravší!

Nezazlievajte mu, že nie je vždy príjemný a vyberavý v slovách. Evanjelium, ktoré vysvetľuje, je miestami tvrdé a nedá sa nijako zjemniť. A okrem toho má príkaz podávať ho vhod i nevhod. Jedno je isté, že nám nebude vždy chutiť, ale ak ho prijmeme, vždy nám bude osožiť. A o to ide.

Z našej strany sa žiada, aby sme



1. sv. prijímanie vo Vítaze; snímka: M. Magda





1. sv. prijímanie vo Vŕžaze; snímka: M. Magda

prijímali tento pokrm, patrične pripravení, aby sme nemali myseľ a srdce prepchaté tým, čo sa s Božím slovom nezrovnáva, aby sme boli vždy dobrou, skyprenou pôdou. Len toto zaručí rozsievачovi radostný úspech.

Bratia a sestry, už sme veľakrát počuli Božie slovo, ale či sme si pri tom aj uvedomovali, že iné je ho počuť, iné rozumieť mu a prisvedčiť a celkom iné je aj skúsiť žiť ho. Podľa Pána Krista sa k Božiemu slovu stavia správne len ten, kto ho pozná ako svoju osobnú skúsenosť. V dnešnom evanjeliu o rozsievачovi nám chce Pán Ježiš povedať o tom, ako rozlične ho ľudia prijímajú a rozdeľuje ich do štyroch skupín.

Sú ľudia „cesty“, čo Božie slovo neprijímajú napríklad pre predsudky k človeku, ktorý im ho podáva alebo preto, že sa boja jeho imperatívov, jeho rozkazovacieho tónu. Sú ľudia „skalnatá pôda“, títo si ho vypočujú, prijímú, sú dokonca nadšení jeho krásou, ale len dovtedy, kým sa neobjavia prvé ťažkosti. Len čo sa objavia, nadšený záujem klesá. Ludské „trnie“ si Božie slovo vypočuje, prijme aj uskutočňuje. Nie však dlho. Ak začne človeka viesť do škody, ponížovania a bláznovstva, pridrží sa svojho majetku, svojej záľuby, svojho čestného titulu a dá prednosť trnkám pred klasmi. To sú tí, čo zabúdajú, že náboženstvo, ktoré nás nič nestojí, naozaj za nič nestojí. „Úrodnou pôdou“ sú len srdcia, ktoré evanjelium tak prijímú a tak užitňujú, že sa v nich stále dejú zmeny k lepšiemu.

To je vysvetlenie, ktoré dal Kristus apoštolom, aj nám. Podobenstvu teda rozumieme. Nevieme však, akou sme pôdou. Ak zatiaľ nevidieť jeho vplyvom v našom živote nápravu, sme cestou, skalou alebo trním a je už čas zmeniť sa. Za stav pôdy pred zasiatím slova aj po ňom je každý osobne zodpovedný. Božský rozsievач aj týmto podobenstvom vložil do nás svoje zrno a bude čakať.

Potešme Ho úprimným predsavzatím, že tentoraz naozaj nesial nadarmo, že budeme počúvať tak jeho evanjelium, aby presadené do našich skutkov, stalo sa zrozumiteľným aj nášmu okoliu a prinieslo úrodu tridsať, šesťdesiat alebo až stonásobnú. Dôrazne znie dnes Ježišova výzva k nám: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva!“

**Dnes aj pri budúcom počúvaní jeho slov bude sa rozhodovať o tom, či Božie slovo na nás nebude hodene zbytočne. On ho ponúka v hojnosti a pamätajme, že raz príde hľadať aj úžitok, úrodu svojho siatia na konci vekov. Dajme pozor, aby sa v záhradke nášho života skveli plné klasy bohatého života a nie kúkoľ nepekných skutkov proti Jeho prikázaniam. Amen.**

**KATECHÉZA****Homília na 16. nedelu cez rok B  
z prípravy kňaza + Jána Biroša****Syn človeka neprišiel duše zahubiť, ale zachrániť“****Milí veriaci,**

**Ježiš počas svojho verejného účinkovania predniesol celý rad podobenstiev. Podobenstvo o kúkoli, tak aj podobenstvo o rozšieváčovi, nájdeme len v evanjeliu svätého Matúša. Ostatní evanjelisti ho vo svojich spisoch nezachovali. Zachovalo sa však v nekanonickom, apokryfnom Tomášovom evanjeliu. Pri porovnaní tohto podobenstva v podaní evanjelistu sv. Matúša a v podaní apokryfnej knihy už na prvý pohľad vidíme, že Matúšova rozprava podobenstva o kúkoli je značne dlhšia a očívidne naznačuje Ježišov úmysel.**

Počas svojho verejného účinkovania sa Ježiš často stretol s nepo-

chopením, ba priamo s odporom. Ježiš však prejavil obdivuhodnú trpezlivosť nielen s výslovnými nepriateľmi, farizejmi a zákonníkmi, ale aj s učeníkmi. Na nepohostinných Samaritánov učeníci Jakub a Ján by boli najradšej zvolali oheň z neba. Ježiš ich však pokarhal: „Neviete, čieho ducha ste. Syn človeka neprišiel duše zahubiť, ale zachrániť“ (Lk 9, 51-56). V Kafarnaume predniesol Ježiš reč o sviatostnom chlebe a nápoji. Po tejto reči mnohí z jeho učeníkov odpadli a nechodili viac s ním. Ježiš sa potom priamo opýtal dvanástich, či s ním chcú zostať. Ježišova trpezlivosť bola skutočne obdivuhodná.

Ježiš však zjavil svojim apošto-

lom aj Božiu trpezlivosť. Boh odďaluje súd, aby dal hriešnikovi čas na obrátenie. Zároveň upozorňuje ľudí, aby nesúdili svojich blížnych. Súd je Božie privilegium. Deň súdu nastane, no nie ihneď, tak ako si to Židia predstavovali. Zatiaľ pláť čas Božej trpezlivosti. Tak ako to napísal aj svätý Peter vo svojom druhom liste: „Nemešká Pán so splnením svojho príslubu, ako sa poniektorí nazdávajú, že mešká, lebo to je zhovievavý kvôli nám. Nechce totiž, aby niektorí zahynuli, ale aby sa všetci kajali.“ Boh pozná veľmi dobre našu ľudskú slabosť, našu krehkosť a je veľmi trpezlivý, čaká, je neobyčajne zhovievavý. Tak ako bol zhovievavý aj



1. sv. prijímanie vo Vítaze; snímka: M. Magda



1. sv. prijímanie vo Vítaze; snímka: M. Magda

za Noemových dní, čakal, kým nebol postavený koráb.

Sv. Matúš pri podávaní podobienstva o kúkoli venuje zvláštnu pozornosť samostatnému kúkoľu, čo nasial nepriateľ. Má predovšetkým na zreteli posledné veci, načrtáva osud dobrých a zlých. V podobienstve o rozsievačovi, ktoré bezprostredne predchádza podobienstvo o kúkoli, sa zdôrazňovala predovšetkým myšlienka pomalého rastu Božieho kráľovstva. Ježiš priamo vyzdvihol mimoriadnu Božiu trpezlivosť. Vysvetlenie podobienstva o kúkoli naproti tomu skôr zosilňuje eschatologickú perspektívu. Tu je reč o žatve a žencoch, tu sa zdôrazňuje konečné roztriedenie dobrých a zlých a otvorene sa uvádza, aký osud zastihne zlých a čo očakáva spravodlivých.

Podobienstvo o kúkoli a pšenici je aktuálne aj pre nás. Z jednej strany zrejme neobyčajne potešiteľná je myšlienka Božej trpezlivosti, Božej zhovievavosti. Boh predsa pozná našu slabosť. Nebudme však ľahkovážni. Nehazardujme. Ba priam neprovokujme Božiu spravodlivosť. Nestrácajme z nášho zreteľa závažné myšlienky na žatvu a na konečné roztriedenie. Boh je trpezlivý, Boh je zhovievavý, ale uvážme si, či nás jeho ženci pozbierajú ako kúkoľ na spálenie alebo ako čistú pšenicu na zhromaždenie do Pánovej stodoly. Aký život, taká smrť, aká smrť, taká večnosť! Často myslíme na posledné veci a vtedy tak ľahko nezhršíme. Kiežby sme nikdy nestratili vo svojom živote perspektívy našej večnej budúcnosti! Amen.



# KATECHÉZA

Homília na 17. nedelu cez rok B  
z prípravy kňaza + Jána Biroša

## „Pane, mal by zhrešiť, tak si ho radšej vezmi“

**Drahí bratia a sestry, vždy sa nájdu ľudia, ktorí pri počúvaní dnešného prvého čítania povedia: „To sú mi rečičky! Taktiež bola doba, keď som veril modlitbe, ale skúsenosť je iná...“ Lenže, keby sme sa pochybovača opýtali, o čo prosil, iste by nemohol opakovať jedenásty verš dnešného čítania. Mnohí sa prestali modliť, lebo boli sklamaní. Prosili a Boh mlčal. Prečo však mlčal? Pretože prosba nebola v súlade s Božou vôľou a toto vyslyšanie by škodilo duši človeka.**

Mladý kráľ Šalamún z dnešného prvého čítania, hoci mladý, chápe veľkú zodpovednosť pred Bohom i národom. Veď bude absolútnym pánom a sudcom nad svojím národom. Zhostí sa dobre svojej úlohy? On nie je pochabý, ale uvedomuje si svoju neskúsenosť a preto pokorne hľadá pomoc tam, kde ju môže nájsť - u Boha. Neprosí o moc, slávu, bohatstvo a vojenské víťazstvá, ako by sme na jeho mieste iste prosili my. On prosí o múdrosť, aby mohol uvážene vládnuť a spravodlivo súdiť. Takáto prosba je Bohu milá a preto ju nielen vyslyší, ale zo svojej štedrosti dáva omnoho viac a pridáva aj to, o čo neprosil, teda dlhý vek, moc, slávu, bohatstvo a vojenské víťazstvá. Všimnime si ešte jedno. Než začne prosiť, prináša mladý kráľ bohaté obete a potom dúfa vo vyslyšanie. Z tohto plyní aj pre nás poučenie. Nebyť žgrolsom voči Bohu. Šalamún prinášal bohaté obete verejne. Ako je to s

mojou modlitbou? Vidím v modlitbe každodennú potrebu rozhovoru so svojím Bohom, do ktorého vkladám svoju vieru, dôveru aj lásku, alebo vidím v modlitbe akúsi číru zaklánciu formulku, ktorá ma má chrániť vo chvíľke nebezpečenstva?

Vyhovávam sa, že nemám na modlitbu čas, ale neraz si ten čas nájdem v prehojnej miere, napríklad keď ma čaká vážna operácia alebo ak matke ochorie dieťa alebo ak budeš robiť ťažké skúšky. A možno, že si tiež myslíš, že na nebi je dobrosrdečný dedko „Pambíček“, tak ako hovoria Česi, ktorému preukazuješ nesmiernu láskavosť, že on ti môže v niečom pomôcť. Teda, spomeň si na Spasiteľovo podobenstvo o nespravodlivom sudcovi a chudobnej vdove a uvedom si, že len každodenná vytrvalá modlitba môže mať nádej na úspech.

Pros o veci prospešné. Mladý Šalamún neprosí o slávu, bohatstvo, pomoc v boji proti nepriateľom. Prosí o múdrosť, čiže o stavovskú milosť. A o čo prosíš ty? O zdravie, požehnanie v práci, o pomoc pri skúškach, o úrodu, dážď alebo o pekné počasie, za zomrelých? To všetko je pekné, ale dokážeš sa povzniesť nad tieto pozemské veci a prosiť napríklad ako rodičia sv. Terezky Ježiškovej: „Daj nám, Pane, veľa detí a vezmi si všetky do svojej služby.“ Keby sme mali takých rodičov, iste by sme nemali tak katastrofálny nedostatok kňazských povolanií.

Dokázal by si sa modliť so svä-

tu Brigitou, keď videla svojho syna Karola v Neapole v nebezpečnosti smrteľného hriechu: „Pane, mal by zhrešiť, tak si ho radšej vezmi“. A Pán ju vypočul, syn na mieste zomrel. Keby sme sa vedeli naozaj modliť: "Pane, prosím o to a o to, ale keby to nemalo byť k prospechu mojej duše, potom my nevypočuj!" Potom by sme - znie to divne - boli omnoho častejšie vyslyšaní a Pán Boh by nám dal ako Šalamúnovi omnoho viac, než sme prosili.

Dnešná Šalamúnova modlitba je príležitosťou k zamysleniu sa pre mňa - kňaza, aj pre vás - Boží ľud. Iste sa zarmucujeme, keď vidíme tisíce detí vyrastať bez poznania Boha, keď vidíme mládež holdujúcu sexu, nečistote, rozbité rodiny, rozvrátené manželstvá. Chátrajúce kostoly, starnúcich kňazov a nedostatok bohoslovcov. Keď vidíme nespravodlivosť vo svete, vojny a prenasledovanie nevinných ľudí... Prečo je to tak? Pretože sa nechceme a nevieme dobre modliť!

Katolícka spisovateľka Žofia Kossaková píše vo svojej knihe spomienok z oswiečimského koncentračného tábora: "Je veľký rozdiel medzi nami, Poľkami a ženami iných národností: my sme cítili, že za nami je celé obrovské zázemie modlitby, že sa za nás modlia naši manželia, deti, rodičia, priatelia, jedným slovom celý národ. A to iné ženy postrádali a preto boli niekedy tak zúfalé."

Keby sme všetci, mladí aj starí, zdraví aj chorí, keby sme sa spojili

li v spoločnej modlitbe nielen za svoje zdravie a za úrodu, ale za dobro Cirkvi, za kňazské povolania, obrátenie hriešnikov, mier vo svete, vytvorili by sme také obrovské zázemie modlitby, takú obrovskú moc, že by táto moc premohla aj nebesia a my by sme boli vypočutí ako bol vypočutý aj Šalamún. A nielen vypočutí. Aj o nás by platili slová: "Pretože ste neprosili o dlhé roky života, o bohatstvá, o zlomenie moci nepriateľov, splním vašu prosbu... a dám vám aj to, o čo ste neprosili." Ako inak by vyzerala naša farnosť, naša vlasť, celý svet. Pokúsime sa o to? Mladý kráľ Šalamún je nám príkladom a jeho sláva výzvou k vytrvalej a dobrej modlitbe.

Premeniť svoju vieru v neskutočné sny by bola naša škoda. Budme vďační za svetlo, ktoré nám Pán Boh dnešnú nedelu poskytuje, svetlo, ako najlepšie využiť nedelu a kostol pre svoj obyčajný život. Všetci sme si iste vedomí, že nie je dosť súladu medzi našou vierou a naším životom. A v tomto spočíva taktiež zloba hriechu. Všimnime si v tomto ohľade každý sám seba.

Pred rokmi som spoznal jedného Jurka. Matka mu zomrela skoro, staral sa o neho len otecko. Bol profesorom, v Boha neveril a tak Jurko vyrastal bez náboženstva, aj keď bol pokrstený. Až istého dňa ho vzal kamarát so sebou do kostola. Od tej doby sa u Jurka všetko zmenilo. Otecko bol neveriaci, ale mal Jurka rád, preto mu dovolil chodiť na náboženstvo, keď ho o to stále prosil. Z Jurka sa stal lekár a pritom je to výborný kresťan. Má tri deti. Sú už väčšie, denne s nimi číta kúsok Biblie a o prečítanom s deťmi hovorí. Jeho otec je už starý, ale je stále neveriacim. Nedávno mu povedal: „Juro, nezdá sa ti, že to s tým náboženstvom u detí preháňaš?“ A náš milý Jurko, pán doktor, odpovedal: „Otecko, si taký vzdelaný a predsa ti ešte niečo chýba. Ja sa stále za teba modlím, aby si sa zachytil ešte zavčasu Božej múdrosti.“

**Chlapci a dievčatá, čo hovoríte na túto Jurkovu múdrosť? Vy ju všetci taktiež máte, inak by ste tu dnes neboli. Len prosme Pána Boha častejšie, aby sme túto múdrosť niekedy nestratili. Amen.**



1. sv. prijímanie vo Vítaze; snímka: M. Magda

# Rozhovor

## Mgr. Pavol Knut, rogacionista, rektor a duchovný správca pre Nemocnicu v Prešove

**Tento rozhovor vznikol pri príležitosti odpustovej slávnosti patróna našej farnosti sv. Jozefa, robotníka. Teraz vám ponúkame druhú časť rozhovoru.**

Vtedy ešte žil v Ríme náš veľký rodák, otec kardinál Tomko. Vtedy sme boli traja kandidáti na diakonát - ja, jeden Talian, jeden spolubrat, ktorý pochádzal z Eritrey. On sa musel vyhnúť vojne. Jeho mamka mala sestru rehoľnú sestru, ktorá mu to sprostredkovala. To bolo 19. apríla 2013. Podľa cirkevného práva malo uplynúť šesť mesiacov medzi diakonskou a kňazskou vysviackou. U nás v reholi je taký zvyk, že kňazská vysviacka je doma, v rodnej farnosti. Aj Jožko Humeňanský mal tiež. Tým, že som mal v apríli, vychádzalo to v jeseni. Jeden spolubrat, ktorý bol dlhšie diakonom, spolubratia išli do Iraku. Chceli prísť aj ku mne, prestavení ma povzbudzovali. Primície som mal v novembri 2013. Poznal som sa dobre s biskupom Stolárikom, vtedy bol pomocným biskupom, chcel som ho za svätiteľa. Dohodol som sa s ním, volal



snímka: M. Magda

som mu, aká je situácia. Predstavení ma povzbudzujú, aby som neodkladal na neskôr. Hovoril, že začiatok novembra je dušičkové obdobie, na ďalší víkend. Hovoril, že vysviacka je veľká slávnosť. U vás v Polome na takú slávnosť, kostol, to nie je súkromná akcia, ale verejná. Vonku už neprichádza do úvahy, môže byť hocijaké počasie. Navrhol, aby vysviacka bola vo farskom kostole v Dravciach, kostol je tam rozšírený. V sobotu bola v Dravciach vysviacka, v nedeľu boli primície v Polome. Obidva kostoly budú pocene. Vtedajší duchovný hovorí, že keď tak hovorí biskup, treba ho poslúchnuť. Potom bude zlé počasie a bude ti to vytykať. Celá obec, kurratori, kostolník, starosta boli pri-

pravení. Boli z toho sklamaní. Mal som v sobotu 9. novembra, to je spomienka konsekrácie Lateránskej baziliky. To je hlavný chrám, katedrála rímskeho biskupa, matka katolíckych kostolov. Tam som študoval, bol taký významný deň. Tam som prechádzal do školy, zo školy, cez lateránsku baziliku. Pôsobil som v tej farnosti ako diakon, pokračoval som ako kaplán. Predstavení rozhodli, žeby som išiel do formácie. Boli viacerí Slováci, ktorí prichádzali na tie pobyty. Potom sa to zmenilo. Už to nebol Krakov, učiť sa po poľsky a ísť do Talianska, zmenilo sa to. Keď boli záujemcovia zo Slovenska, išli do Talianska. Keď som išiel do Talian-



ska, prvé týždne, mesiace bola jazyková bariéra. Predstavení rozhodli, žeby som išiel pracovať s mladými, ktorí prichádzali zo Slovenska. Mal som ich na starosti. Bol som aj majstrom postulantom a vicemajstrom novicov. Potom prišla ponuka - chceli aj na Slovensku rozbehnúť činnosť, v reholi boli viacerí Slováci. Náš vtedajší provinciál mal predstavu, že tu na Slovensku sú semináre plné. Že tu je ešte možnosť získať nejaké povolania. Poslal najprv jedného spolubrata Poliaka do Prešova. Býval rok na fare. Pohyboval sa, bol určený do Krakova. Počas mesiaca sa zdržiaval aj medzi Krakovom, bol ekonómom v Krakove, aj v Prešove. Pohyboval sa medzi Krakovom a Prešovom. Po roku sa rozhodli mňa poslať do Prešova a spolubrata dali nastálo do Prešova. Boli sme na fare v Prešove dvaja. Stolárik bol tretím dekanom v Prešove. Poznal sa dobre s kňazom, ktorý pozýval mladíkov zo Slovenska. Medzitým sa prešovský farár Stolárik stal pomocným biskupom. Ten kňaz bol promótorom povolání, stal sa provinciálom. My sme sa cez Stolárika dostali do Prešova na faru. Poslali k nám ďalšieho spolubrata z Talianska, ktorý bol diakonom. Lenže reholná komunita by mala mať vlastnú strechu nad hlavou, mali by bývať spolu, minimálne traja podľa kanonického práva.

#### **Duchovný otec má dar reči...**

Poslali k nám ďalšieho spolubrata Slováka, diakona, ale nebolo na fare pre všetkých miesto. Býval v inej budove, ktorá tiež patrila farskému úradu, Katolíckemu kruhu. Boli sme rozdelení, neboli sme spolu. Stretávali sme sa počas dňa. Potom vtedajší provinciál chcel pokračovať na Slovensku, hľadal riešenie, čo a ako. Spolu-

brat mal kňazskú vysviacku. Medzitým bol aj covid, lockdown, kostony pozatvárané, nedalo sa slúžiť verejne. Prišla prosba z biskupského úradu, potrebujú posily do nemocnice, či by nešli aj kňazi. Prihlásil som sa, že pôjdem. Spolubrat - diakon takisto. Bolo nás do dvadsať, Prešov a okolie, ktorí sme chodili pomáhať do nemocnice počas covidov. Potom spolubrat bol vysvätený na kňaza. Prišla ponuka pôsobiť ako dobrovoľníci, či by sme tam nechceli nastúpiť ako duchovní správcovia do nemocnice. Všetko sa strieda do času. Aj služba v nemocnici je monotónnejšia ako vo farnosti. Smrť, bolesť, utrpenie, sem-tam nejaký krst. Dieťa v ohrození života. Služba 24 hodín denne, aj v noci na telefóne. Či by sme nechceli ísť do nemocnice, potrebujú vystriedať kňazov, ktorí tam pôsobili. Tak sme to akceptovali, prijali sme ponuku. Potom sme sa presťahovali z fary. Ďalší spolubrat z Katolíckeho kruhu do inej budovy, domček, ktorý patrí farskému úradu. Začali sme bývať spolu ako reholné spoločenstvo, ako komunita, Provinciál cez generálneho predstaveného rozhodli oficiálne stanoviť komunitu v Prešove. Odtedy sme v nemocnici duchovnými správcami, tak bola zriadená oficiálne komunita rogacionistov na Slovensku.

#### **Máte už svoj reholný dom?**

Je to budova, ktorá patrí farskému úradu. Máme priestory pod jednou strechou, záhradu. Na fare v meste sme nemali nič. Bývanie podkrovné ako v holubníku. Teraz je to ako život na dedine, trocha zelene dookola. Dvaja sme v nemocnici a vypomáhame podľa potreby. Ďalší spolubrat Poliak jeho hlavnou náplňou je pomôcť konkatedrále, spovedanie. Má na starosti zaria-

denie pre seniorov. Venuje sa jednému spoločenstvu - skupine pre katechumenov. Jeden má na starosti animáciu povolaní.

#### **Stretli ste sa s našim duchovným otcom Marekom...**

S ním som sa stretával počas hospitalizácie v nemocnici. Bolo obdobie, keď boli zakázané návštevy v nemocnici, zvlášť na infekčnom, okrem personálu, ktorý slúžil v nemoci, mohol tam prísť ešte kňaz. Striedali sme sa, tí, ktorí pôsobíme, prinášali sme Eucharistiu. Oslovil ma, či by som neprišiel na odpust. Spája nás aj spoločná dolina. Jeho otec pochádza z tej doliny. Marek u nás pôsobil ako kaplán jeden rok. Nestretli sme sa, lebo som bol v Taliansku celý rok. Ešte doteraz si naňho rodáci spomínajú ako na kňaza s dobrým srdcom, láskavého.

#### **Potvrďujeme...**

Ja som ho registroval, vedel som o ňom z rozprávania. Stretli sme sa na pohrebe mamy môjho spolubrata pani Humeňanskej. Bližšie sme sa spoznali v nemocnici. Dnešná slávnosť je zavŕšením všetkého.

**Poznáme celú genézu. Je to zaujímavé, treba ľuďom dať najavo, čo všetko musí prejsť, kým sa zrodí povolanie kňazstva. Že to nie je také jednoduché. A ešte vaša špecializácia v nemocnici. Bolesť a smrť, utrpenie. Sú tam inteligentní ľudia, študovaní, nikto sa tomu nevyhne.**

**Všetci si vás kňazov vážime, najmä, keď tam človek za nejakou plachtou leží, nikde nič. Dlhodobu, nedaj Bože, že je zákaz vstupu do nemocnice. Vy ste také veľké potešenie, to je môj pohľad.**

V nemocnici sú všelijaké situácie. Nie všetci, aj pacienti, sú katolíci. Nie všetci sú veriaci. Niektorí



1. sv. prijímanie vo Vítaze; snímka: M. Magda

majú skôr nepriateľský postoj voči Cirkvi. Keď idem na oddelenie, neviem, koho stretnem za dverami. Väčšinou pacienti majú záujem o sviatosť, o rozhovor.

#### **Nahlasujú sa, resp. sestričky...**

Mám na starosti chirurgický mobnoblok, pravidelne prechádzam po oddeleniach. Stretám sa aj s odmietnutím, niekto mi vynadá. Nevzdávame sa, ideme ďalej.

#### **Na záver taký duchovný odkaz pre našich čitateľov nášho časopisu Spektrum. Nevieť, či ste ho videli.**

Mám už jeden výtlačok, dal mi ho duchovný. Popýtal som si. Niečo som potreboval o Jozefovi, dal som do vyhľadávača a ukázalo mi časopis farský, rozhovor s ním. Registrujem, že existuje.

#### **Videli ste atmosféru v kostolíku.**

Keď som prvýkrát ako bohoslovec išiel dávať prijímanie, tak som sa chvel, takú bázeň som mal. A aj dnes, keď som išiel k oltáru. Obec katolícka, živá farnosť. Na sv. omši bolo veľa ľudí, koľko detí išlo po

sv. omši na krížik. Nie som zvyknutý na také veľké slávnosti. Ja som obyčajný, jednoduchý kňaz, slúžim v nemocnici po oddeleniach, v kaplnke. Na psychiatrii v kinosále slúžim omšu.

#### **Takže sme vás povzbudili.**

Stretávam sa s ľuďmi aj z tejto farnosti. Viacerých som stretol v nemocnici. Takže povzbudenie, ako hovorili starí ľudia u nás: „Trim še Pana Boha a Pan Boh ce nepušči.“ Aby ste to dedičstvo, ktoré ste dostali od svojich predkov, zachovali aj pre nastávajúce generácie. Máte veľkého patróna, ktorý slovami nežiadal, často neprehovoril rečou, ale skutkami, svojím životným svedectvom. Prehlbujte vždy jeho odkaz a napodobňujte ho v jeho čnostiach. Nech je u vás vždy na prvom mieste Pán Boh. Keď je Pán Boh na prvom mieste, ostatné veci sú na správnom mieste.

Pamätám si, ako bolo niekedy na dedine. Niekedy sa živilo roľníctvom. Všetci sme boli chudobní.

Ľudia si navzájom pomáhali. Keď bola brigáda pri kostole, išiel každý. Nakoniec tam išlo toľko ľudí, že sa musel dať rozpis podľa čísel domov. Prišlo toľko ľudí s náradím. Teraz je problém, teraz sa volá firma. Pamätám si, že robil niečo sused a babka mi povedala: "Vidíš, tam idu na pisek. Vež lopatu a ic im pomusc." A dedina bola ako jedna rodina. Roky som bol preč. Keď som sa vrátil, vidím, že tie pomery aj na dedinách, kde boli všetci ako jedna rodina, sa naštrobili. Je veľký rozdiel, predtým boli chudobnejšie. Niektorí žijú na hranici chudoby, niektorí má prebytok. Vedieť aj byť druhému na pomoci, podeliť sa s ním, aby bol človek človeku človekom.

**Trojica sú vzťahy. A budovať vzťahy medzi sebou. Aby bola dedina, farnosť ako jedna rodina. Nemocnicu vidieť iba zvonku a lekára iba zďaleka. To je želanie pre veriacich farnosti Vítaz.**

**Ďakujem za rozhovor.**

*pripravili: A. Blizmanová a M. Magda*

## Prezentácia ZZM vo farnosti Víťaz

V nedeľu 9. júna 2024 sa našej farnosti Víťaz a filiálke Ovčie dostalo veľkej milosti, pretože k nám zavítala vincentka, sestra Gemma Blašková, aby nám predstavila Združenie Zázračnej medaily (ďalej ZZM). Už od rána sme sa na ňu veľmi tešili, pretože prišla, aby nám priblížila Pannu Máriu ako rozdávatelku všetkých milostí. Veríme, že sa u nás v kostoloch sv. Jozefa a sv. Barbory cítila ako doma. Informácie o Panne Márii Zázračnej medaily a ZZM nám sestra Gemma sprostredkovala pri všetkých troch svätých omšiach a neskôr popoludní počas prednášky.

Slová prednášky nám otvárali srdcia pre Pannu Máriu, pre vieru. Prednáška bola krásna, jasná a zrozumiteľná. Dozvedeli sme sa, že nám netreba robiť nič mimoriadne, iba s láskou prijať Matku Božiu i našu vo svojich srdciach i vo svojich rodinách a že ona sama sa nás ujme ako svoje milované deti a bude nás viesť cestou spásy.

Ďakujeme sestře Gemme za jej čas, strávený v našej farnosti, za to, že priniesla Nepoškvrnenú Pannu Máriu aj k nám. Veľmi sa tešíme, že aj vo Víťaze a v Ovčí už zakrátko budú putovať kaplnky Panny Márie Zázračnej medaily. Tešíme sa na spoločenstvo ZZM, rozšírené po celom Slovensku, do ktorého budeme patriť aj my. Ďakujeme celému Združeniu Zázračnej medaily a nášmu duchovnému otcovi Marekovi za možnosť prijať Pannu Máriu do svojich domovov.

Nech Vás požehnáva Boh a obdaruje Vás svojim mocným požehnaním! A Nepoškvrnená Panna Mária nech Vás skryje pod svoj ochranný plášť!

*S vďakou koordinátorky Daniela, Monika a Janka*

**Združenie Zázračnej medaily je vetvou vincentkej rodiny, ktorej hlavným cieľom je úcta a šírenie posolstva Zázračnej medaily pre osobné posvätenie a prehĺbenia sa vo viere, aj pre duchovnú pomoc rodinám a ich záchranu pre večný život.**

Apoštolátom tohto združenia je šírenie Zázračnej medaily a podomová návšteva Panny Márie Zázračnej medaily. Socha Panny Márie je umiestnená v kaplnke a putuje po rodinách. Rodina sa doma stretá pri spoločnej modlitbe, aby si tak pri Panne Márii, ktorá ich navštívila, uvedomila jej živú prítomnosť, našli čas na Pána



snímka: M. Magda





snímka: M. Magda

Boha, na seba navzájom, vyprosovala si všetky potrebné milosti a tak aby sa prostredníctvom Panny Márie vrátil do rodín duch modlitby a kresťanský život.

Je to medzinárodné združenie schválené pre celú Cirkev v r. 1909. Na Slovensku sa postupne rozvíja 15 rokov. Šíria sa vo farnostiach skupinky všeobecných členov modliacich sa v rodine (apoštolát vo svojej rodine). Panna Mária takto putuje teraz vo vyše 350 farnostiach po Slovensku vo všetkých diecézách. V roku 2015 a 2023 prebiehali formačné stretnutia pre tých, ktorí majú záujem o aktívne členstvo (apoštolát aj mimo rodiny, pre farnosť, spolupráca v ZMZ).

Kaplnka Panny Márie pravidelne navštevuje rodiny, aj osamote žijúcich, ktorí sa prihlásili. Deň výmeny si určia vo farnosti, ktorý im vyhovuje. Rodina, ktorá končí, odovzdá kaplnku nasledujúcej rodine. Každá skupinka má svojho vedúceho, ktorý je koordinátorom putovania a je v kontakte so sestrami vincentkami. Kaplnka ostáva vo farnosti už navždy. V priebehu roka sa môžu prihlásiť ďalší alebo pre nejaký dôvod aj odhlásiť sa. Každá prihlásená rodina dostane dekrét členstva, je na nej modlitba zasvätenia. S kaplnkou putuje aj puzdro s materiálom (knižky súvisiace s témou PMZM, deviatnik, leták, modlitby...) Do kaplniek pridávame aj zošit na možnosť zapísať, či podeliť sa o nejakú peknú skúsenosť, či milosť, ktorú ste dostali cez prítomnosť Panny Márie v rodine alebo cez Zázračnú medailu.

Kaplnka Panny Márie zostala pred oltárom, aby bola viditeľná a pripomínala možnosť prihlásiť sa do Združenia a prijať Pannu Máriu do svojej domácnosti. V kostole je zoznam, kde sa môžu rodiny, či osamelí, ktorí budú mať záujem, zapísať sa a prihlásiť sa.

Keď sa záujemcovia prihlásia a vytvoria sa skupinky (po 20 - 25), približne po mesiaci príde páter z Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul a pri sv. omši požehná kaplnky a odovzdá prvým rodinám. Týmto slávnostným odovzdaním sa zakladá združenie vo farnosti. Keď je viac záujemcov, vytvorí sa viac skupín, viac kaplniek. Kaplnky PM, ktoré postupne pribudnú, požehnáva miestny kňaz. Panna Mária v rodinách pôsobí ticho a nenápadne, naozaj rozdáva mnoho milostí tým, ktorí s dôverou prosia.

Je možné navštíviť webovú stránku ZMZ: [www.zmz.sk](http://www.zmz.sk) a na Facebooku: <https://m.facebook.com/zdruzenie-zazracnejmedaily/>

## Služba kostolníka

**V dokumente o laikoch „Christifideles laici“ sa v bode 63 píše: „Existujú charizmy, služby a úlohy laikov v spoločenstve a pre spoločenstvo, ktoré sú bohatstvom pre službu všetkým, pod múdрым vedením pastierov.“ V procese liturgickej obnovy na 2. vatikánskom koncile sa zdôraznilo, že laici majú vedomejšie spoznať úlohy, ktoré im prináležia pri liturgických zhromaždeniach a pri ich príprave.**

Medzi takéto služby patrí aj služba kostolníka. Táto služba vychádza z potreby zabezpečiť materiálne potreby, nevyhnutne potrebné k životu spoločenstva, ako aj posluhovanie pri oltári, čo slúži k dôstojnému a úctivému sláveniu liturgických slávností. Ide o službu, ktorú vykonáva z poverenia farára vo farnosti. Nový upravený dokument Caeremoniale Episcoporum z r. 1984 opisuje túto službu nasledovne: „Sakrestián (kostolník) má s láskou pripravovať knihy určené na prednášanie Božieho slova a modlitby, rúcha a ostatné veci, ktoré sú potrebné pri slávení. Má takisto bdieť nad rozozvučaním sa zvonov na posvätné slávenia. Má sa starať aj o posvätné ticho a miernosť v sakristii. Nech nezanedbáva ani zariadenie, ktoré sa uchováva kvôli miestnej tradícii, ale nech ho udržiava v čo najlepšom stave. Ak sú potrebné nové veci, vyberá ich podľa noriem súčasného umenia, ale nech to nie je len kvôli novotám.“ Pri tejto službe sa tiež spomínajú aj

pomocné úkony pri bohoslužbách: zapalovať sviece, poslúhovať pri oltári, prisluhovať kadidlom, zastupovať miništranta, zbierať milodary „do zvončeka“. Okrem toho môže riadiť ľudí pri procesiách, má na starosti zvonenie. Tiež má dbať o čistotu kostola a starať sa o kostolné textilie (oltárne plachty, prikrývky na kalich, purifikatória, lavába a iné). Pri týchto úlohách je vhodné a prospešné, ak má kostolník ochotných a obetavých pomocníkov z radov farského spoločenstva, ktorí mu v týchto úlohách pomáhajú. Bezpodmienečným predpokladom pre službu kostolníka je, aby sa vyznačoval pevnou vierou, dobrými mravmi a rozumnosťou.

Tiež je potrebné, aby zverené úlohy plnil svedomito, horlivo a usilovne. Keďže prichádza do styku s toľkými a takými dôležitými životnými úkonmi Cirkvi, musí prijať a vykonávať svoju službu „zvnútra“ a nesmie chápať svoje povolanie ako nejaké zamestnanie. Najdôležitejším predpokladom pre túto službu je a ostáva živá viera v Boha, keďže sa denne prostredníctvom služby pripravujúcej na liturgiu nachádza pri samom „prameni“. Kostolník je dôležitým spojovacím článkom medzi kňazom a spoločenstvom veriacich. Preto musí vedieť spájať osvedčené staré s novým. Od kostolníka sa očakáva, že vie správne improvizovať, že si zachová prehľad, nezervózne, že má dar chápatosti a jemnosti. Veď musí vy-

mieňať informácie medzi kňazom, organistom, lektorom a miništrantmi. Je osobou, ktorá sa stýka so spoločenstvom veriacich. Kostolník veľa prispieva k „vytvoreniu duchovnej nálady“ pre bohoslužbu, keďže spoločenstvo veriacich ho má pred očami pred začiatkom liturgie a díva sa na jeho prípravné služby. Hoci používame na označenie služby mužský rod, nesmieme zabúdať, že túto službu vykonávajú aj ženy, a to veľmi obetavo a záslužne.

V Direktóriu z r. 1989 sa vymenovávajú tieto vlastnosti kostolníka: zmysel pre poriadok, presnosť, mlčanlivosť, priateľskosť, vytrvalosť, seba dôvera, čistotnosť, povedomie zodpovednosti, čestnosť a vzťah k miništrantom. Možno sa zdá, že je to náročná úloha, ale ak ju človek vykonáva s láskou, ochotou a potrebným zápalom, Pán ho naplní potrebnými milosťami a pomáha mu rásť v láske cez túto službu. Verím, že napriek pocitu nehodnosti, ktorý sa môže v našom srdci prejaviť, nás túžba byť bližšie pri tajomstve liturgie a prispieť k jej kráse posilní a dodá odvahy, aby sa človek ochotne dal k dispozícii, aby vykonával túto službu, nakoľko liturgická slávnosť je posvätnou činnosťou, ktorú uskutočňuje nielen klérus, ale celé zhromaždenie a v jeho mene najmä kostolník.

*Jozef Repko*

*(Spracované podľa Christ-Net.sk.)*

*Prevzaté z farského časopisu*

*Bartolomej v Príevidzi*

# Vlastnosti kostolníka

## 1. Zmysel pre poriadok

Kostolník musí byť osobne zvyknutý zachovávať poriadok. Aby mohol mať v sakristii poriadok, každú vec na svojom mieste, musí v nej byť zodpovedajúci nábytok a priestor. Predmety, ktoré sa používajú často, prípadne denne, majú byť na dosah, kým veci, ktoré sa používajú zriedkavejšie, možno uchovávať aj vo vzdialenejších priestoroch. No priestor za oltárom, ktorý jestvuje v niektorých kostoloch, nemá byť miestom na rozličné, ba aj nepotrebné veci. K poriadku patrí aj to, že kostolník po každej bohoslužbe uloží jednotlivé predmety a rúcha na svoje miesto; liturgické rúcha zavesí riadne do skrine. Je dôležité, aby si kostolník všimol v tomto aj miništrantov. Je správne, keď si miništranti sami odložia svoje rúcho, no kostolník má potom skontrolovať, či ho uložili správne a starostlivo. To je dôležité, aby potom tesne pred bohoslužbou nebolo treba konštatovať, že oblečenie miništrantov je neestetické, pokrčené a pod. Kľúčik od svätostánku musí byť bezpečne uložený a sám svätostánok má byť dobre uzavretý, čo je už starosť správcu kostola. Oltárne sviece treba uschovávať oddelene, aby ich nebolo cítiť na iných predmetoch.

## 2. Presnosť

Presnosť je veľmi dôležitý predpoklad pre kostolníka. Načas začať s prípravou na bohoslužbu, vždy načas otvoriť kostol a bezpečne ho zamknúť, načas zvoniť pred bohoslužbami alebo na iné určené hodiny.

## 3. Mlčanlivosť

Kostolník je povinný zachovávať mlčanie a absolútnu diskretnosť. Bolo by veľmi zlé, keby bol kostolník prameňom a strediskom obecných klebiet. Kostolník nemá bežať s každou klebetou za farárom, ale má mu sprostredkovať dôležité informácie (napríklad oznámenie o chorých a pod.). Vo všeobecnosti platí: Veci, o ktorých sa hovorí v sakristii, nepatria na verejnosť.

## 4. Priateľskosť

Kostolník svojím správaním určuje aj „tón priateľského ovzdušia“. Preto má byť pokojný, vyrovnaný, nemá nadávať a nemá znervózňovať seba ani ostatných. Má vedieť veriacich priateľsky informovať o veciach, na ktoré sa pýtajú.

## 5. Vytrvalosť

Ani kostolník nebýva vo svojom povolání ušetrený mnohých sklamaní. Práve na začiatku jeho služby sa vyskytnú určité ťažkosti a sklamania. Počiatkové nadšenie mizne. Toto povolanie si často vyžaduje veľkú vytrvalosť a vnútornú pevnosť, ktoré môžu prameniť len z hlboko veriaceho povedomia.

## 6. Sebadôvera

Každý kostolník vo svojej službe značne závisí od iných. Okrem toho ho môže ubíjať to, že vykonáva iba prípravné a záverečné práce. Z toho môže vzísť pocit menejcennosti, najmä ak farár iba zriedka vypovie slovo chvály a uznania. Farár má vedieť, aká dôležitá je služba kostolníka. A kostolník zasa musí mať určitú sebadôveru a presvedčenie, že slúži Bohu a Cirkvi.

## 7. Čistota

Kostol a sakristia sú vizitkou kostolníka. Preto sa kostolník musí starať, aby v kostole a sakristii všetko voňalo čistotou. To platí aj pre jeho osobu. Neoholený a nedbalo oblečený kostolník je zlou vizitkou.

## 8. Povedomie zodpovednosti

O zverených veciach sa musí kostolník starať a opatrne s nimi zaobchádzať. Zodpovednej osobe má včas hlásiť škody alebo opravy. Pre každého kostolníka musí byť samozrejmosťou osobitný pocit zodpovednosti za starostlivosť a úschovu liturgických rúch.

## 9. Čestnosť

Kostolníkovi sa veľa zveruje: v chráme umelecké drahocennosti, nedelné zbierky („zvonček“), dary a iné veci. Kostolník musí byť taký čestný, že sa naňho každý môže spoľahnúť.

## 10. Vzťah k miništrantom

Vzťah kostolníka k miništrantom je veľmi dôležitý, veď on je pre nich v sakristii najdôležitejšou osobou. Kostolník nech je k miništrantom dobrý a spravodlivý, otvorený pre tie mnohé malé i veľké „miništrantské starosti“.

*Jozef Repko*

*(Text spracovaný z Direktória 1989, s. 40.); prevzaté z farského časopisu Bartolomej v Prievdzí*



## Miništranti - najbližší pri oltári

Na otázku „Ako ti mám, Bože, dobre slúžiť?“ sa ľudia snažili odpovedať už celé generácie pred nami. Prinášali Bohu rôzne obety - býčky, baránky, chlieb, víno a iné dary. No to, čo chcel Boh ako najpodstatnejšie v tejto službe, bolo to, aby viedli dobrý život, aby nehrešili.

Veď Boh predsa skúma myseľ a srdce (porov. 17, 10). A tak si má človek neustále uvedomovať, že Boh ho prijíma, miluje ho a chce s ním vytvárať aj spoločenstvo. To sa uskutočňuje podľa jeho vôle novozákonnou obetou Božieho ľudu - Cirkvi.

### Kňaz a jeho pomocníci

Toto tajomstvo spásy sa sprítomňuje vo sv. omši. Slúžime ju na pamiatku jeho obety na kríži a jeho zmŕtvychvstania. Preto je svätá omša centrom nášho liturgického života a mali by sme ju sláviť dôstojne, aby sme takto spoločne oslávili nášho Boha. Zodpovednosť za túto dôstojnú úlohu má kňaz a jeho pomocníci, ktorých nazývame miništranti. Slovo „miništrant“ pochádza z latinského slova „ministrare“, čo v preklade znamená „posluhovať pri stole“. Pod pojmom miništrovanie teda rozumieme posluhovanie pri Pánovom oltári, slúženie pri slávení eucharistickej obety, posluhovanie pri vysluhovaní sviatostí i pri ostatných liturgických úkonoch a obradoch.

### Kto sú miništranti?

Miništranti sú chlapi, ktorí so živou vierou a nezištnou láskou pomáhajú biskupom, kňazom a diakonom pri slávení posvätné liturgie. Stretáme sa s nimi už v prvotnej Cirkvi. Ich hlavnou náplňou bola služba. V prvotnej Cirkvi preberali dary, ktoré veriaci nosili na obetný stôl, strážili vchodové dvere, aby medzi veriacich neprišli nepriatelia Cirkvi. Tiež boli niekedy poverení aj prinášať Eucharistiu chorým, ako je to zrejme v živote sv. Tarzícia, patróna miništrantov. Okrem neho je patrónom miništrantov aj sv. Dominik Savio.

Postupne bola aj táto služba presnejšie určená. V liturgických predpisoch nájdeme zmienku o tom, že mali predpísané úkony, pohyby, zloženie rúk a pod. Keď sa slúžila sv. omša po latinsky, museli sa naučiť odpovede v latinčine. Mnohé z uvedených služieb miništranti vykonávajú až dodnes. Prinášajú na oltár liturgické knihy, nádoby, chlieb a víno, starajú sa o kadidelnicu, dávajú veriacim znamenia zvončekom a iné.

### Miništrantská služba

Význam miništrantskej služby spočíva v tom, že:

- pri všetkých liturgických úkonoch a obradoch oslavujú Trojjediného Boha a sú za to obdarovaní zvláštnymi dobrodeniami;
- pri slávení Eucharistie svojou službou dodávajú liturgii slávnostný ráz a robia ju krajšou, vznešenejšou a príťažlivejšou;
- ochotnou službou pri Pánovom oltári praktizujú lásku k Bohu a blížnemu;
- môžu hlbšie prežívať život viery v blízkosti Pánovho oltára a takto sa stávajú aj misionármi svojich rovesníkov;
- Pán Ježiš si často práve z nich povoláva do svojej vinice mladých služobníkov oltára, aby mu plnšie slúžili v kňazskom či rehoľnom povolaní.

Z uvedeného môžeme povedať, že miništrantská služba:

- je vznešená, anjelská - veď miništranti sú po kňazovi najbližšie k samotnému Ježišovi Kristovi;
- je posvätná, lebo ich posväcuje;
- je služba rozmnožujúca Božie milosti, tak pomáhajúcu ako aj milosť posväcujúcu, ktoré dostávajú pri sviatostiach;
- je to služba Pánovi, lebo on je prítomný v každej sv. omši
- je to služba veriacemu ľudu, lebo posvätnou službou napomáhajú posväcovaniu všetkých veriacich. Všetci sme povolaní na spásu, lebo Ježiš Kristus za každého človeka umrel na kríži. Aj za miništranta. Miništrant svojou službou pri oltári je tak blízko k Božím milostiam a darom, že

**PRED NÁROČNÝMI DŇAMI**

Nebeský Otče,  
v Tvojich rukách sú  
naše dni aj roky.  
V Tvojich rukách  
je celý veľký svet  
i náš malý život.  
Nesmiernemu vesmíru  
si dal poriadok  
a hviezdám beh,  
a predsa aj nás máš  
v svojej opatere.

Nejdeme do neznámej  
budúcnosti.

Pred nami si Ty  
a Tvoje milosrdenstvo.  
Ak nám chystáš dobré dni,  
daj, aby sme ich prijímali  
vďačne.

Ak sú pre nás pripravené  
ťažké dni, posilni nás,  
aby sme ich prijali trpezlivo.  
Keď si nebudeme vedieť rady,  
stoj pri nás,  
aby sme aspoň na krok  
dovideli dopredu.

Pomôž nám, aby sme  
neklešali na myslí,  
ale aby sme boli ľuďmi nádeje.  
Zjavil si nám v Ježišovi  
dokonalú lásku,  
naplň ňou naše srdcia a životy,  
aby v nás každý deň víťazila  
nad zlými náklonnosťami  
našej mysle a povahy.

Pred tebou sme bez okrasy.  
Zmiluj sa, Pane, nad nami.  
Veríme, že nás neopustíš  
a že budeme skrytí v Tvojej láske  
v čase i vo večnosti.

Slnka je dosť i poľa,  
len keby sme mali dosť lásky!

B. Björnson

ho Ježiš obdarúva mimoriadnymi milosťami a povoláva na svätosť. Preto by mal byť každý miništrant oddaný, čistý, zbožný, vzorný, usilovný.

**Stretávať sa ako priatelia**

Na Slovensku ešte pred vojnou vzniklo miništrantské združenie - Anjelská légia (Legio Angelica), v ktorej boli organizovaní miništranti z jednotlivých diecéz.

Jednotlivé družiny viedol farár alebo starší miništrant. Mali svoje pravidelné schôdzky, na ktorých si prehlbovali svoj duchovný život, pomáhali pri príprave rôznych cirkevných osláv, usporadúvali rôzne výlety, športové akcie. Mali svoje stanovy, časopis a aj vedenie. V súčasnosti je možné zakladať miništrantské družiny, ktoré sa stretávajú ako priatelia a trávajú spoločné chvíle nielen pri oltári, ale aj v prírode, pri športových podujatiach, čo zároveň prispieva aj k obnove ich ducha.

Jozef Repko, farár

Použitá literatúra: Jozef Luscoň: Služba Bohu i ľuďom; František Miklúš: Miništranti

prevzaté z farského časopisu Bartolomej v Prievidzi

**(Ne)dokonalé srdce**

Góóóóó! Štadión buráca, fanúšikovia spievajú oslavné chorály. Futbalista, ktorý vsietil gól, s veľkým úsmevom beží do „autu“, aby smerom k fanúšikom urobil jedno gesto. Plné emócií, s ktorou sa chce podeliť. Bez slov, iba gestom. Zloží svoje dlane do tvaru srdca a posieľa ten svoj pozdrav tým, ktorí ho majú radi. Možno majú jeho fotku v mobile, alebo poster, ktorý sa vypína v detskej izbe, či vedia o ňom kopy informácií. Dať v dôležitom zápase celé svoje srdce do hry. Práve srdce je začiatkom cesty inšpirácie, odhodlania, nasadenia, zápalu – dať do dôležitých momentov nášho života svoje srdce. Patríme Ježišovi, veď srdcia našich rodičov pri našom krste, ktorý si väčšina z nás nepamätá, lebo sme boli maličkí, bili pre Ježiša. Ale to bol začiatok „zápasu“! Dôležitého pre našu diskvalifikáciu s hriechom a nadšenie hrať kvalifikáciu v Ježišovom tíme. So srdcom, ktoré nie raz, nie dvakrát bude pred situáciou, v ktorej ide o veľa, ide o všetko, ide o nás. JEHO dokonalé SRDCE, ktoré bolo prebodnuté kopijou vojaka na Golgote, je živé, bijúce, rozhodnuté sa darovať. Naše srdce, sval, ktorý bije deň čo deň, lebo bez neho to ďalej nepôjde, je skryté očiam našim i očiam sveta. Ale my vieme, že tlkot nášho srdca je pre nás „nedokonalých“ dokonalou odpoveďou Boha, že s nami počíta. Budme aj tento „srdcový“ mesiac srdečnejší, radostnejší a ... pripravení zložiť svoje dlane do tvaru srdca a ukázať Ježišovi, že chceme sa „biť“ za jeho farby a cítiť jeho DOKONALÉ srdce, ktoré s naším „nedokonalým“ srdcom bijú v harmónii spoločného príbehu. S tichým a pokorným srdcom.



mr hem

# Kecharitomene

## 21. Mária, Kráľovná pokoja, vkladá pokoj do nášho srdca

Dnes sme často svedkami takých situácií, ktoré v našom živote spôsobia také spustošenie, že sa nemôžeme ubrániť dojamu, že sa na nás rúti celý svet. Osobitne ťažké a bolestivé je to pre nás veriacich, veď nie sme chránení od pohrôm rozpadajúcich sa vzťahov: keď zažívame krach manželstva, keď naše deti bojujú s ťažkými chorobami, keď odídu z Cirkvi, keď sa dajú na drogy alebo keď manžel začne piť... V takých chvíľach, keď strácame pevnú pôdu pod nohami, často zabúdame, že Boh je blízko nás. Máme dojem, že je na míle vzdialený a naše volania a modlitby sa do Jeho srdca nedostanú. Nanešťastie to vedie k tomu, že čoraz viac vstupujeme na územie pochybnosti a neviery. Myslíme si, že si s tým všetkým musíme poradiť sami, pretože nám nikto nepomôže, a už nie vôbec Boh, ktorý sa zdá vzdialený a hluchý voči našim modlitbám.

Každý vo svojom živote prežíva nejaké ťažkosti. Možno je to niečo, čo ničí život osoby, ktorú milujeme. Keď sa modlíme, často sa naša modlitba stáva zveľobovaním onoho problému. Od začiatku do konca svojej modlitby adorujeme len svoj problém, zármutok a utrpenie, ktoré prežívame. Keď začíname zápas o niekoho, prvá vec, o ktorú musíme prosieť Boha z celého srdca, je dar nadprirodzeného pokoja a radosti. Pamätajte, že Mária je Kráľovná pokoja a keď sa skryjeme v Jej náručí, vloží nám do srdca pokoj svojho Nepoškvrneného srdca. To je ten pokoj, o ktorom hovorí Božie slovo, že prevyšuje každú chápatosť. Je to pokoj



snímka: M. Magda ml.

prameniaci z istoty, že Boh je s nami. V tomto postoji spočíva skutočné zveľobovanie: čím horšie to v našom živote vyzerá, tým viac veríme, že Boh je tak blízko ako nikdy predtým a my mu dôverujeme.

Položme si jednoduchú otázku: Chce Boh, aby náš manžel pil? Chce Boh, aby boli naše deti ďaleko od neho? Chce Boh, aby niekto zomrel nezmiernený s Ním na večnosť? Chce Boh, aby niekto zahynul vo večnom zatratení? Samozrejme, že nechce! Jeho vôľou je vytrhnúť nás z každého hriechu, z každého pokušenia, lebo túži zachrániť každého jedného človeka pred večným zatratením. A ak to On chce, tak sa aj stane! Našou úlohou je dôverovať mu a začať konkrétny zápas o osobu, ktorú milujeme pomocou zbrane, ktorá sa spomína v Novom zákone. Mnohí z nás si neuvedomujú, že tou zbraňou je pokoj srdca.

Učí nás to svätý Pavol. Hovorí, že Boh zotrie Satana pod našimi nohami skrze Božiu pokoj, ktorý nám naplní srdcia. Kráľovnou tohto pokoja je Panna Mária. Ak sme s ňou, ten pokoj bude plynúť cez nás. Ak sme v Nej, obklopí nás Jej pokoj. Božiu pokoj, úplná dôvera a úplná viera. Ona nás naučí nový spôsob zveľobovania, nový spôsob modlitby, ktorá pomáha v boji s našimi slabosťami a v zápase o človeka, ktorému praješ Božiu prítomnosť, lásku a milosrdenstvo. Kresťan už nerozdeľuje udalosti na zlé a dobré. Všetko, čo objíme Božiu všemohúcnosť, Božiu lásku a Božie milosrdenstvo, bude veľkým Božím víťazstvom.

Ak premýšľame, k čomu nás to vedie, odpoveď je banálne jednoduchá: sme povolaní, aby naše životy boli ustavičným vzdávaním vďaka Bohu Otčovi. Máme Ho za všetko zveľobovať. Aby sme si ľahšie osvojili takýto postoj, Boh nám dal Máriu, ktorá je najkrajším príkladom a zároveň učiteľkou a majsterkou vo zveľobovaní Boha a ďakovaní Mu za všetko, čo život priniesie. Ešte raz si zapamätajte: ak začíname ďakovať Bohu a zveľobovať Ho v ťažkých situáciách, vtedy do tejto udalosti, na toto miesto vstupuje Božiu prítomnosť so všetkými úžasnými dôsledkami. Boh dopustí utrpenie len preto, lebo z neho môže získať úžasné dobro pre nás!



## Ahoj, deti!

stránku pripravila: Viktória Uličná

Dlho očakávané prázdniny sú konečne tu. Dúfam, že ste boli spokojní so svojim vysvedčením a že si teraz budete naplno užívať zaslúžené dva mesiace voľna.

Aj počas týchto prázdnin sa bude u nás konať farský letný tábor, na ktorom sa opäť uvidíme. Spolu s ostatnými animátormi sa na vás veľmi tešíme!

Svätcí mesiaca – sv. Joachim a sv. Anna (26.7.)

Rodičia Panny Márie sa nazývali Joachim a Anna. Prvá zmienka o nich sa nachádza v Protoevanjeliu sv. Jakuba z 2. storočia. Podľa tohto spisu bol Joachim bohatým, no aj veľmi zbožným a dobrým mužom. Zisk zo svojich majetkov rozdeľoval na tri diely: jeden dával jeruzalemskému chrámu, jeden chudobným a posledný diel mal pre seba a svoju rodinu.

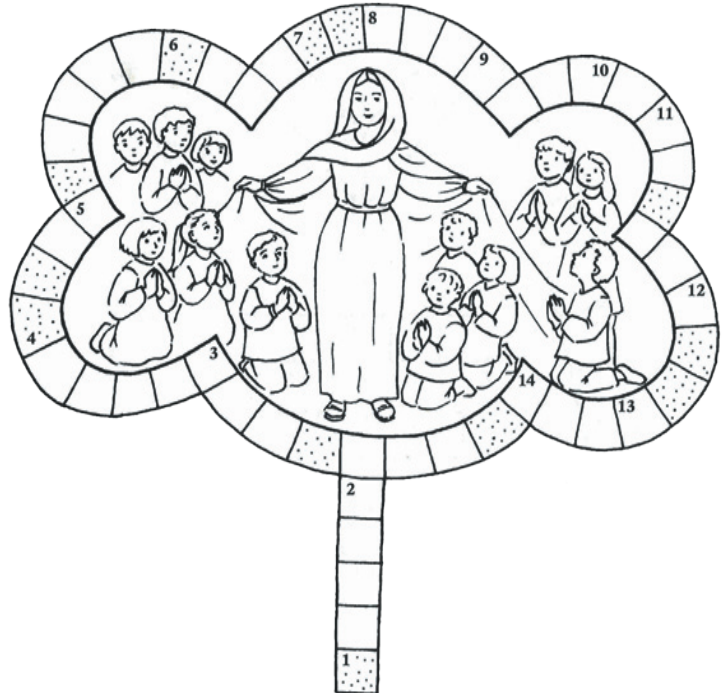
Ich život však nebol bez trápenia. Dlho totiž nemali nijaké dieťa. Zažili preto veľa príkorí, lebo bezdetnosť sa pokladala v Izraeli za Boží trest a ľudia otvorene pohrdali manželmi, ktorí nemali potomkov.

Po vytrvalej modlitbe sa Joachimovi a Anne, hoci aj v pokročilejšom veku, predsa len narodila dcérka, ktorej dali meno Miriam, po slovensky Mária. Bola to veľká udalosť. Joachim priniesol za to obeť z desiatich baránkov a usporiadal hostinu.

Meno Joachim znamená príprava na Pána. Meno Anna znamená milosť, láska, modlitba. Presné správy o nich nemáme, ale zato sa tešia veľkej úcte medzi veriacimi kresťanmi nielen na Slovensku, ale aj po celom svete. Sv. Anna je patrónkou baníkov, chudobných a ťažko pracujúcich.

Úloha: V čom nám môže byť Panna Mária vzorom? Dozvieš sa to, keď vylúštiš reťazovú tajničku. Posledné písmeno jedného slova je zároveň prvým písmenom ďalšieho slova.

- 1-2 prinášame ho pri sv. omši ako dar spolu s vínom
  - 2-3 vták, ktorý hniezdi na komíne
  - 3-4 mesto, kam bol poslaný Jonáš
  - 4-5 slovenská hudobná skupina
  - 5-6 mesto, kde Ježiš prežil svoje detstvo
  - 6-7 opak slova "chladno"
  - 7-8 orgány zraku
  - 8-9 nástroj na šitie
  - 9-10 slovo na konci modlitby
  - 10-11 opak slova "áno"
  - 11-12 latinský názov 2. knihy Mojžišovej
  - 12-13 zbor po česky
  - 13-14 kvet s trnám
  - 15 pozdrav mladých
- Pomôcky:  
sbor, Exodus, Ninive, Elán



**ÚVODNÉ MOTTO:**

*Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať. Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.*

## Život v radosi je život v čistote

Ona rozpráva: "Na strednej škole som vstúpila do vzťahu, ktorý, keď na to pozrieme z dnešnej perspektívy, bol veľmi nezrelý, deštruktívny a často viedol k hriechu. Vtedy som ešte nevedela, čo je to čistota. Počas tohto priateľstva som sa utiahla do ústrania a moja viera ožila. Pochopila som, že Bohu na mne záleží, že ma chce skutočne stretnúť a že ma miluje. Došlo mi, že jeho láska je nezištná, bezpodmienečná, nemenná a že keď hreším, som to ja, kto sa odvracia od Boha, nie Boh odo mňa. V tom čase sa moje nazeranie na mnohé problémy zmenilo. Ovocím modlitby i Eucharistie bolo rozhodnutie, že chcem žiť s Bohom.

Tiež som zistila, že nečistotou nie je len pohlavný styk, ktorému som sa s Božou pomocou vyhýbala, ale aj nečisté gestá, slová i myšlienky. Všimla som si hriechy spojené s týmto vzťahom a chcela som ich zanechať, odovzdať ich Bohu počas spovede a prosiť o odpustenie. Po nejakom čase mi Boh pomohol ten vzťah konečne ukončiť a naozaj začať žiť.

Nastal čas rekonvalescencie, keď mi Boh pripomenul dôstojnosť ženy, znovu ma presvedčil o mojej kráse, formoval ma, naučil ma dôverovať a milovať. Spolu s Máriou mi prinavrátil čistotu a sformoval i pripravil ma na to,

aby som si dokázala vytvoriť dobrý vzťah s jediným dlho očakávaným mužom, ktorý sa stane mojim manželom. Ovocím modlitby k najkrajšej a najčistejšej žene na svete bola moja ženskosť, neha a čistota. Chcela som stretnúť muža, s ktorým by som si mohla založiť Bohom požehnanú rodinu. Neprestávala som sa modliť, prosiť, aby som sa s ním mohla stretnúť a lepšie ho spoznať. Boh vypočul tieto modlitby."

On hovorí: "Boh oslovuje tých, ktorí to potrebujú. Ja som jeden z nich. Boh tvrdo pracoval za moju čistotu a život, keď som mal 15 rokov. V tom čase hriechy nečistoty otravovali moju dušu a ničili ma, vyvolávali smútok, závislosť, úzkosť a uzavretie do seba. Od Ježiša som dostal protilátku na tento jed v podobe jedinečného ústrania a úprimného vyznania. Od tohto momentu sa začala moja skutočná premena a nekompromisný boj o čistotu. Odvety som nechcel mať nič spoločne s nečistotou, aj keď som rád tancoval, vzdal som sa diskoték, pretože mi pripadali promiskuitné, odhalujúce telo. Vyhýbal som sa filmom a reklamám s falošným obrazom krásy. V pravde som si klakol pred Bohom a povedal, že potrebujem jeho pomoc a pri spovedi som vyznal svoje slabosti. Kristus sa stal mojím pria-



rubriku pripravuje  
MUDr. Blažej Vaščák

teľom. Zažil som Božiu lásku a starostlivosť. Manželstvo sa stalo mojou cestou, aj keď sa mi ťažko verilo, že nájdem vhodnú ženu, ktorá bude zdieľať aj moje zásady a s ktorou si budem môcť plniť svoje sny.

Stretli sme sa na svadbe priateľov. Prešlo však niekoľko mesiacov, kým sme si dohodli stretnutie, aby sme sa lepšie spoznali. Obaja sme vedeli, že svoj vzťah chceme postaviť na Bohu a tak sme sa po krátkom čase rozhodli spoločne modliť a sláviť za seba Eucharistiu každý týždeň. Po predchádzajúcich skúsenostiach sme si uvedomili, aká je dôležitá čistota a tak jednou z našich modlitieb, ktorej sme boli verní, bola Modlitba zverenia Hnutia čistých srdc.

V gestách sme si stanovili hranice, ktoré sme nechceli prekročiť, pretože sme vedeli, že sú určené len pre nášho budúceho

manželského partnera. Veľmi sme chceli, aby bol Boh prítomný, keď si navzájom prejavujeme svoje city a tak sme ho pozvali, aby nás sprevádzal krátkymi modlitbami. Vo viere, že svätí poskytujú ďalšiu pomoc, sme si za patrónov zvolili Svätú rodinu a Jána Krstiteľa. Ich podporu sme zažívali každý deň. Boli sme si vedomí, že treba sa modliť a bdieť!

Nie vždy to však bolo dokonalé. Niektoré gestá a správanie sme spočiatku považovali za dobré a prirodzené, no neskôr sa ukázali ako nevhodné. Pomohlo nám Božie milosrdenstvo, ktoré sme zažili pri spovedi, ako aj dlhodobé pôsty od bozkávania sa na konkrétne úmysly. Dôležitým aspektom bolo aj oblečenie. Rozprávali sme sa o tom, aké oblečenie môže byť pre nás provokatívne, vzbudzujúce žiadostivosť a snažili sme sa mu vyhnúť. Vďaka tomu sme si vypestovali väčší rešpekt k telu. Po vzore našich priateľov sme sa rozhodli vzdať spoločných výletov k vode. Aj keď sme si nemysleli, že je to zlé, nechceli sme sa vidieť v plavkách, aby sme si jeden druhého užili ešte viac v manželstve.

Manželmi sme päť rokov. Ďakujeme Bohu, že nám pomohol pripraviť sa na svadbu, bojovať s hriechmi a pochopiť hodnotu čistoty. Spoločne praktizovaná zdržanlivosť nám ukázala, že ten druhý chce byť darom, nie niekým, kto chce niekoho využívať. Tak sa zrodila a rástla naša vzájomná dôvera a tiež pocit, že si v manželstve budeme verní. Postupne sme sa jeden druhému otvárali, čo vytváralo a udržovalo psychickú pohodu. Spoločný boj a čakanie nás veľmi spojili. Stali sa našou úlohou a cieľom, ktorý sme sa spoločne snažili dokončiť.

Veríme, že to vybuďovalo našu jednotu. Ovocie tohto snaženia sa teraz ukazuje, pretože len veľmi zriedka máme dôvody na spory a nedorozumenia. Je ľahké zredukovať telesnosť a príjemné gestá na podstatu stretnutia. Namiesto toho sme čas stretnutia využili na rozhovory a spoznávanie seba, svojich túžob a myšlienok a na objavovanie tela sme čakali s radosťou ako na krásne tajomstvo. Boh v nás rozvinul spoločnú a harmonickú víziu spoluzitia po sobášii."

## Trampoty v manželstve

*pripravuje: MUDr. B. Vaščák*

### 183. Sviatosťné manželstvo – projekt na celý život

Manželka Agneska sa zdieľa o svojej skúsenosti: "Spoznali sme sa počas štúdia a spriatelili sme sa. Po piatich rokoch známosti sme sa zasnúbili a rozhodli sa spolu stráviť zvyšok života. Žiaľ, Boh u nás vtedy nebol na prvom mieste. Bol osobou „doplňkom“, na ktorú sa môžeme obrátiť, keď sa stane niečo zlé. V nedeľu sme chodili na svätú omšu, pretože sme si mysleli, že to tak treba.

Dňa 1. 9. 2007 sme si povedali sviatosťné „áno“, veriac, že spolu prekonáme akékoľvek protivenstvá. Zosobášili sme sa v kostole, ale urobili sme to len kvôli tradícii. Manželskú prísahu sme vedeli naspamäť, ale čo presne znamená, sme zistili až o niekoľko rokov neskôr... Hneď po svadbe sme odišli pracovať na pár rokov do zahraničia. Tam som otehotnela prvýkrát. Bolo to dlho očakávané a chcené tehotenstvo. Začala som krváčať. O pár dní neskôr som potratila.

Moje srdce bolo naplnené obrovskou bolesťou. Vrátili sme sa zo zahraničia domov. V srdci som cítila, že cudzi na nie je miesto, kde by sme vytvorili skutočnú rodinu. Nebolo ľahké nájsť si nové pracovné miesto. Začali sme ďalšiu etapu nášho spoločného života. A znova sme zatúžili po dieťati. Po niekoľkých mesiacoch som otehotnela druhýkrát. Napriek vnútornej radosťi sme pociťovali úzkosť, či sa tentoraz srdiečko bábätka vyvinie. Od lekára som dostala sériu liekov na udržanie tehotenstva. Neistá čakacia doba sa, žiaľ, opäť skončila potratom. Svoje kroky som nasmerovala do kostola hlavne preto, aby som vykričala Bohu, „že takto sa to nerobí“. Napriek svojej vnútornej bolesti a rebélii som cítila, že kostol je miesto, kde môže byť utíšená moja bolesť.

V nedeľnom čítaní sme počuli slová: „Podťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním“ (Mt 11, 28). Po ďalších mesiacoch sa ukázalo, že som tretíkrát tehotná. Mali by sme sa hneď radovať alebo prečkať tieto kritické prvé týždne v dôvere a tichu. Modlili sme sa. V máji 2011 sme celí šťastní privítali na svete nášho





Ilustračná snímka: Martin Magda

syna. Po niekoľkých mesiacoch som opäť čakala dieťa. Dúfali sme, že už bude všetko v poriadku. Museli sme sa však rozlúčiť aj s týmto bábätkom, ktoré pribudlo k svojim súrodencom v nebi.

V r. 2015 sme privítali na svete nášho druhého syna. Boli sme veľmi šťastní, že máme dvoch úžasných synov. Je iróniou, že sme sa v tom čase s manželom začali navzájom vzdalovať. Únava, neschopnosť správne si zorganizovať čas, nedostatok spoločnej modlitby a nedostatok vďačnosti za to, čo máme, to všetko prispelo k rozpadu našej rodiny. Po 10. výročí svadby sa manžel začal čoraz viac sťahovať z rodinného života. Jeho skoré odchody do práce a neskoršie návraty domov nevytvárali príležitosti na zlepšenie nášho vzťahu. Vzájomné obvinenia sa kopili, hádky viseli vo vzduchu a na tom všetkom sa zúčastňovali naše deti, nemí svedkovia sebeckého správania svojich rodičov. V r. 2018 prišiel deň, keď sa manžel rozhodol odísť z domu. Nemohla som uveriť realite, v ktorej som sa ocitla. Tolko sme toho spoločne prežil a teraz život píše aj takýto scenár... Dôvod odchodu: „Nevieme sa dohodnúť.“ Až po niekoľkých mesiacoch som sa dozvedela skutočný dôvod manželovho rozhodnutia. Po pár mesiacoch som zistila, že skutočný dôvod bola iná žena. Ukázalo sa, že táto aféra trvala už dlho, roky klamstiev a manželov dvojaký život vyšli najavo.

Pokračovala som v modlitbe za naše zmierenie. Tiež som cítila, že sa nemôžem prestať modliť za naše deti, ktoré táto situácia zranila. Všetku svoju bolesť a smútok som odovzdala Ježišovi. Noci som preplakala v náručí Panny Márie. Do srdca mi prichádzal pokoj, vracala sa nádej a viera, že Boh prinesie veľa dobrého z toho zla, v ktorom sa naša rodina ocitla. V máji 2021 mal náš syn prvé sväté prijímanie. Počas príprav tejto krásnej oslavy sme sa s manželom museli niekoľkokrát stretnúť, aby sme dohodli detaily oslavy. Pri jednom zo stretnutí som vo svojom srdci pocítila túžbu požeňať svojho manžela. Dnes viem, že sme vtedy neboli sami, celé nebo prišlo, aby nás zmierilo, aby sa naše srdcia obnovili. Urobila som znamenie kríža na manželovom čele a povedala som slová požeňania. Boli tam slzy, dojatie a búšenie srdca. To bol moment, keď sa naše dejiny začali písať nanovo. Nastal čas zintenzívniť boj o naše manželstvo.

Prosili sme Boha, aby uzdravil zlé spomienky z minulosti, aby mohol dať to, čo je bolestivé, Ježišovi. Zlí duchovia sa hnevali, že prichádzajú o dušu môjho manžela, prežívali sme ich prejavy! Každý deň sme sa modlili ruženec. O pomoc sme požiadali kňaza exorcistu. Cez týždeň sme sa snažili prichádzať na svätú omšu a prijat Eucharistiu. V stredu sme sa postili o chlebe a vode za naše zmierenie. Tri roky po odchode z domu sa manžel vrátil k našej rodine.

Začali sme novú etapu nášho spoločného života. Teraz je to na prvom mieste Boh. Je to On, kto nás učí milovať druhého človeka a dáva nám silu čeliť každodennému životu. Vieme, že iba On je zdrojom lásky. Obrovská kríza nášho manželstva sa stala začiatkom nového, úžasného života. Vlni som sa stala mamou už šiestykrát. Boh nás požeňal dcérou. Stala sa pre nás symbolom lásky, ktorá nemyslí na zlé..., "všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží" (1 Kor 13, 5-7). Manželstvo, veľkolepý nápad samého Boha, je projektom na celý život.

## Ohlášky

- **sobáš 20. júla v Ovcí o 15.00 – Tomáš Jenča**, syn rodičov Antona a Zdeny rod. Hlúškovej, narodený v Prešove, bývajúci vo Vítaze a **Aneta Mihálová**, dcéra rodičov Ladislava a Luboslavy rod. Kollárovej, narodená v Prešove, bývajúca v Bratislave
- **sobáš 27. júla v Ovcí o 15.00 – Ladislav Tkáčik**, syn rodičov Ladislava a Lucie rod. Hrubej, narodený v Prešove, bývajúci v Chminianskej Novej Vsi a **Silvia Uličná**, dcéra rodičov Róberta a Silvie rod. Magdovej, narodená v Gelnici, bývajúca v Ovcí
- **sobáš 17. augusta vo Vítaze o 15.00 – Erik Puliš**, syn rodičov Rudolfa a Anny rod. Kolcunovej, narodený v Prešove, bývajúci v Širokom a **Dorota Ondžíková**, dcéra rodičov Mareka a Anny rod. Kurucovej, narodená v Kropáčoch, bývajúca vo Vítaze
- **sobáš 24. augusta vo Vítaze o 15.00 – Lukáš Mikolaj**, syn rodičov Jozefa a Marcely rod. Lendackej, narodený v Prešove, bývajúci v Širokom a **Damiána Dolinská**, dcéra rodičov Petra a Martiny rod. Novotnej, narodená v Košiciach, bývajúca vo Vítaze
- **sobáš 31. augusta vo Vítaze o 15.00 – Erik Cmorej**, syn rodičov Dalibora a Terézie rod. Drusovej, narodený v Kropáčoch, bývajúci v Kropáčoch a **Mária Gregová**, dcéra rodičov Jozefa a Janky rod. Čechovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze

## Stalo sa

- **9. 6. v nedeľu o 14.30 h. sa vo farskom kostole vo Vítaze uskutočnilo informačné stretnutie o Združení Zázračnej medaily, stretnutie viedla sr. Gemma, vincentka z Košíc**
- 16. 6. v nedeľu popoludní vo Vítaze sme mali podomovú zbierku na opravu strechy farskej budovy, ktorú realizuje firma Švestav
- **28. 6. v piatok bol záver školského roka „Te Deum“, ktorý deti zo Základnej a Materskej školy ukončili ďakovnou svätou omšou vo Vítaze o 8.00 a v Ovcí o 9.00**
- 30. 6. v nedeľu bola po sv. omšiach zbierka na Dobročinné diela Svätého Otca
- **30. 6. v nedeľu popoludní v Ovcí sme mali podomovú zbierku na opravu strechy farskej budovy, ktorú realizuje firma Švestav**
- 30. 6. v nedeľu bola celodenná poklona v našej farnosti; vo Vítaze začala po sv. omši od 11.30 do 17.00, v Ovcí od 10.00 do 15.00, ukončená bola Eucharistickým požehnaním
- **6. 7. v sobotu ráno o 5.00 vo Vítaze bolo požehnanie peších pútnikov na odpustovú slávnosť do Levoče**
- 7. 7. v nedeľu sa konala tradičná Levočská púť na Mariánskej hore pri príležitosti júlového sviatku Navštívenia Panny Márie; slávnostným celebrantom bol Mons. František Trstenský, spišský diecézny biskup

## Stane sa

- **20. 7. v sobotu sa uskutoční stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. pátra Pia, zakončená bude adoráciou a Eucharistickým požehnaním po sv. omši; stretnutie je otvorené pre všetkých**
- 20. 7. v sobotu o 10.00 bude na fare v katecheticknej miestnosti spoločná krstná náuka
- **30. 7. v utorok v Ovcí po sv. omši o 18.00 si uctíme relikviu bl. Zdenky Schelingovej, ktorú máme v kostole**
- 4. - 7. 8. sa uskutoční farský letný tábor pre mladšie deti
- **8. - 11. 8. sa uskutoční farský letný tábor pre staršie deti; prihlášky ako aj všetky potrebné informácie nájdete na našej webovej stránke**
- 10. 8. v sobotu bude na kopci Slubica o 12.00 za dobrého počasia, inak bude presunutá
- **15. 8. vo štvrtok slávime prikázaný sviatok Nanebovzatia Panny Márie sv. omšou v Doline o 17:00 h**
- 17. 8. v sobotu sa uskutoční stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. pátra Pia; zakončená bude adoráciou a Eucharistickým požehnaním po sv. omši
- **17. 8. v sobotu o bude o 10.00 na fare v katechetickej miestnosti spoločná krstná náuka**
- 2. 9. v pondelok budeme pri sv. omšiach vo Vítaze o 8.00 a v Ovcí o 9:00 vyzvať Ducha Svätého - Veni Sancte na začiatku nového školského roka 2024/2025

## Prehľad úmyslov sv. omší - júl

		Vítaz		Ovčie	
8. 7.	Pondelok				
9. 7.	Utorok	<b>18:00</b>			
10. 7.	Streda				
11. 7.	Štvrtok				
12. 7.	Piatok	<b>18:00</b>	65: Helena a za jej rodinu	<b>17:00</b>	
13. 7.	Sobota				
<b>14. 7.</b>	<b>15. nedeľa cez rok - B</b>	<b>7:30</b>	25. manž.: Adriana a Vladimír Pacovskí	<b>9:00</b>	60: Peter Jenča
		<b>10:30</b>	za farnosť		
15. 7.	Pondelok				
16. 7.	Utorok				
17. 7.	Streda				
18. 7.	Štvrtok	<b>18:00</b>	70: Mária Kovalová		
19. 7.	Piatok	<b>18:00</b>	† Margita Kollárová (výročná)	<b>17:00</b>	† Branislav a Ján
20. 7.	Sobota	<b>7:00</b>	† Albert a Mária Birošovci	<b>15:00</b>	sobáš: T. Jenča - A. Miháľová
<b>21. 7.</b>	<b>16. nedeľa cez rok - B</b>	<b>7:30</b>	za farnosť	<b>9:00</b>	† Terézia, Magdaléna a Margita
		<b>10:30</b>	za ZBP Bohuznámych rodín		
22. 7.	Pondelok				
23. 7.	Utorok				
24. 7.	Streda				
25. 7.	Štvrtok	<b>10:30</b>	pri sv. Anne		
26. 7.	Piatok	<b>10:30</b>	pri sv. Anne		
27. 7.	Sobota	<b>10:30</b>	pri sv. Anne	<b>15:00</b>	sobáš: L. Tkáčik - S. Uličná
		<b>17:00</b>	† Ján a Mária Halkovci		
<b>28. 7.</b>	<b>17. nedeľa cez rok - B (sv. Anna)</b>	<b>8:00</b>	<i>pri sv. Anne</i> - 80: Mária Tobiášová		
		<b>10:30</b>	<i>pri sv. Anne</i> - za ZBP Bohuznámych rodín		
29. 7.	Pondelok	<b>17:00</b>	pri sv. Anne		
30. 7.	Utorok			<b>18:00</b>	† Ján, Veronika, Peter a Valentín
31. 7.	Streda	<b>18:00</b>	80: Marta Birošová a za jej rodinu		



## Prehľad úmyslov sv. omší - august

		Vítaz		Ovčie	
1. 8.	Štvrtok	18:00	† Valent, Mária, Ondrej a Mária Juraškovci		
2. 8.	Piatok	18:00	50: Anna Jenčová	17:00	za ZBP Jána a Heleny
3. 8.	Sobota	7:00	za živých a mŕtvych členov RB	10:30	
4. 8.	18. nedeľa cez rok - B	7:30	50. manž.: Jozef a Katarína Galdunovci a za ich rodinu	9:00	70: Štefan Magda
		10:30	za farnosť		
5. 8.	Pondelok	18:00	60: Marcela Ondriová		
6. 8.	Premenenie Pána	18:00	50: Martina Gondová a za jej rodinu	17:00	30. manž.: Rastislav a Renáta Balogovci
7. 8.	Streda	18:00			
8. 8.	Štvrtok	7:00	za ZBP Moniky a jej rodiny		
9. 8.	Piatok	18:00	60: František Blizman	17:00	za ZBP Cyrila Balogu a jeho rodiny
10. 8.	Sobota	7:00	za ZBP Bohuznámych synov		
		12:00	na Sľubici - † Jozef Grega		
11. 8.	19. nedeľa cez rok - B	7:30	za ZBP rodín prístrešia „Za starým kostolom“	9:00	† Ján Bednárík (výročná)
		10:30	za farnosť		
12. 8.	Pondelok				
13. 8.	Utorok	18:00	† Mária Galdunová		
14. 8.	Streda			18:00	60: František a za jeho rodinu
15. 8.	Nanebovzatie Panny Márie	7:00	† Štefan a Anna, Viktor, kňaz a Štefan Gregovci	18:30	55: Jana Iskrová
		17:00	v Doline - za farnosť		
16. 8.	Piatok	18:00	za pútnikov v Krakove	17:00	60: Ján Baloga
17. 8.	Sobota	7:00	za nenarodené deti		
		15:00	sobáš: E. Pulíš - D. Ondzíkova		
18. 8.	20. nedeľa cez rok - B	7:30	za farnosť	9:00	50: Peter Tobiáš
		10:30	† Mária Forišová r. Krokusová a Ján Foriš		
19. 8.	Pondelok				
20. 8.	Utorok	18:00	70: Bohuznámej osoby		
21. 8.	Streda			18:00	† Olympia Smolková
22. 8.	Štvrtok	7:00	† Michal		
23. 8.	Piatok	18:00	40: Marek Jenča a za jeho rodinu	17:00	60: Žofia Bednárová
24. 8.	Sobota	7:00	† Ján		
		15:00	sobáš: L. Mikolaj - D. Dolinská		
25. 8.	21. nedeľa cez rok - B	7:30	za farnosť	9:00	90: Mária Hudáková
		10:30	za ZBP rodiny Šeďovej		
26. 8.	Pondelok				
27. 8.	Utorok	18:00	† Štefan a Mária Jurčišinovci		
28. 8.	Streda			18:00	† Jozef, Justína, Ján a Jozefína
29. 8.	Štvrtok	7:00	80: Viktor Pavlík		
30. 8.	Piatok	18:00	za ZBP rodiny Miroslava a Janky Salanciových	17:00	† Matej Čigarský
31. 8.	Sobota	7:00			
		15:00	sobáš: E. Cmorej - M. Gregová		
1. 9.	22. nedeľa cez rok - B	7:30	za farnosť	9:00	za ZBP Štefana, Heleny a Martina
		10:30	za ZBP rodiny Pavla Novotného (38)		



2. júna 2024 - 1. sv. prijímanie vo Vítaze





23. júna 2024 - Svätosť birmovania vo farnosti Vrtaz